

CHAPTER - I

MUSLIMS AND CONSTITUTIONAL REFORMS IN SRI LANKA

For a period of roughly three centuries, between the arrival of Portuguese in 1505 to the departure of the Dutch in 1795, the Muslims in the maritime provinces underwent untold hardships at the hands of the invaders.

The British removed the irksome civil and economic restrictions imposed on the Muslims by the Portuguese and Dutch. But in the Legislative Council the Muslims were represented by Mr. Ponnambalam Ramanathan who was then considered the leader of all the Tamil Speaking People. Muslims did not approve their interests being represented by a Tamil and launched an agitation for its own representation in the legislature of the country. This agitation bore fruit in 1898 and Mr. M.C. Abdul Rahman was appointed to represent the Muslim interest.

The racial harmony and peace which existed during the British rule in Ceylon, was shattered as a result of the Sinhala-Muslim riots in 1915. The prin-

cipal effect of the riots of 1915 was a sense and feeling of helplessness among the Muslims in Ceylon. The bitter memories and the impact of the 1915 riot, polarized the forces among the Muslims and encouraged them to form various organizations in order to defend and protect the ethnic rights of the Muslims in Ceylon. The All Ceylon Moors Association and the All Ceylon Muslim League were formed in 1922 and 1924 respectively.

in 1924, Manning Reforms increased the unofficials in the Legislative Council to 37 of which 6 were to be elected on communal basis. 3 Muslims were elected by the entire Muslim Community of the Island. It was after 1924, when the communally elected members represented the Muslim interests in the legislature, Muslim education was given some thought, Muslim peasants were given lands for cultivation. Muslim law Committee was set up under the chairmanship of Justice M.T. Akbar, which produced the Muslim marriage and Divorce Ordinance and the Muslim Intestate Succession and Wakfs Ordinances.

Donoughmore Commission abolished communal representations, extended the franchise to all adults above 21 years, recommended the creation of electoral districts and substituted State Council for

the Legislative Council. Only one Muslim member was elected from Batticaloa South in the election held in May-June 1931 for the State Council.

Muslim community was not satisfied with the position to which it had been relegated by the Donoughmore Commission. When the election was held in 1936 for the State Council, none of the Muslim members won. However, A.R.A. Razik and T.B. Jayah were nominated as Muslim representatives. The Governor made the nomination on the advice of the Board of Ministers which was dominated by Sinhala Buddhists. In other words Muslim representatives were selected by the leaders of the Sinhala Community. The obligation of these Muslim representatives were more towards their patrons than towards the community they are supposed to represent. This system gave rise to the emergence of Muslim representatives not quite familiar with the aspirations of the Muslim Community. So the agitation for directly elected Muslim representation commenced with the removal of the communal representation by the Donougmore Commission.

The Soulbury Constitution - (1947 - 1972)

The All Ceylon Muslim Political Conference which united all the political divisions among the Muslims went before the Soulbury Commission on 5th Feb-

ruary 1945. They demanded that the Communal representation to be replaced to safeguard the ethnic rights of the Muslims in Ceylon.

The Soulbury Commissioners were greatly concerned about the position of the minorities under the new constitution and expressed the hope that in the demarcation of electorates, such electoral divisions as multiple members constituencies, reduced electoral strength for minorities areas etc. would be utilized in order to give adequate representation to the minority communities, specially the Muslims as they are more or less scattered throughout the country. It also provided protection to minorities against legislations which the majority might be tempted to enact to the disadvantages of the minorities.

SLFP - Mrs. Sirimavo Bandaranaike Constitution - (1972 - 1978)

The Sri Lanka Freedom Party received a mandate at the general election held on 27th May 1970 to repeal the Soulbury Constitution and drafted a new constitution. SLFP declared the parliament to be the National State Assembly and removed some of the important safeguards provided for the minorities by the Soulbury Constitution. The provisions of Section 29 (2) and (3) of the Soulbury Constitu-

tion which were designed to give some protection to minorities did not find a place in the SLFP Republican Constitution. It did not re-enact the provisions for the appointment of members to represent interests that are not represented or adequately represented. The Senate where in the minorities found a forum to air its views and grievances was also disappeared in the new constitution.

U N P - J.R. Jayawardena Constitution - 1978

The United National Party headed by Mr. J.R. Jayawardena, won the election on 21st July, 1977 and drafted a new constitution on 7th September, 1978. The U N P constitution is the same with S L F P constitution of 1972 with regard to the abolition of safeguard to minorities. Both constitutions refrained from re-enacting the provisions of section 29 of the Soulbury Constitution, reinstating the principals of appointment and resurrecting the Senate. More damaging are the provisions for the Executive Presidency, the demarcation of electoral districts and the proportional Representation election system introduced in the U N P - Jayawardena Constitution which have seriously affected the rights the Muslim Community enjoyed for more than half a century in this country.

CHAPTER - II

THE PLIGHT OF MUSLIMS IN INDEPENDENT SRI LANKA

The British government insisted 75% support for the Dominion Status Bill to consider Independence to Sri Lanka. An impossible task unless the minorities give their support. Unlike the other minorities, the Muslim preferred the independence to Sri Lanka more than any safeguards and firmly stood with the Sinhalese without putting a spoke in the wheel at a crucial time.

Political powers by virtue of numbers have always been in the hands of the majority community - Sinhalese. This had led to serious discrimination of the minorities, Tamils and Muslims, by successive governments since independence. It is the failure of the Sinhalese majority to recognize and respond to the needs and aspirations of the minorities have led to the dissatisfaction and demand for separation.

CITIZENSHIP ACT.

At the time of independence it was made out that under the Soulbury Constitution, out of the 95 elected members 42 members would be returned from the minorities. Within four

years of independence, the whole scheme of representation which involved weightage to the minorities, was totally distorted. Passing of the Citizenship Laws which de-citizenshiped and disfranchised about a million Muslims and Tamils and deprived them of the representation they had in Parliament, was the first blow directed against the minorities in this country. It also resulted in the majority community - Sinhalese who were only 68% of the population at that time, captured 80% of the representation in Parliament. The Citizenship Laws made the totality of the Muslims and Tamils in the country as doubtful citizens and we were undergoing several hardships in registering of names in voters list, obtaining National Identity Cards and many other matters to which the Sinhalese were not subjected to. It is one of the most discriminatory piece of legislation. Not only it was passed and circulars sent to Departments not to employ doubtful citizens, but also the issue of Ration Books to the Muslims and Tamils depends on the proof of citizenship. As the Laws stands today, Muslims and Tamils who would be born in the future, will, with the passing time, have to prove the birth in Sri Lanka of themselves and a series of ancestors, if they want to establish their citizenship.

OFFICIALS LANGUAGE Bill

With the passing of the Official Language Bill in 1956 and the introduction of Sinhala and Tamil as the medium of instructions in schools, the Muslims accepted the change and opted to learn Sinhala. Several Muslims particularly those who live in the Urban Towns in the Sinhala speaking areas, educated their children in the Sinhala medium. As a result a new generation of Muslim youths have emerged in the Sinhala speaking areas who speak very little Tamil if not none at all, and who now demand even the religious sermons in the mosques to be delivered in Sinhala, the only language they understand. This transformation has awakened the Muslims to the most complicated problem of finding instantly, sufficient Islamic religious books and literatures in Sinhala and also to find the ways and means of preventing a potential split in the community between the Sinhala Speaking and Tamil Speaking. Almost all the Muslim schools in the Sinhala Speaking areas are Tamil medium schools. More than two - third of the Muslims living in the Sinhala Speaking area where the language of administration is only Sinhala, have to educate their children in Sinhala. Unfortunately the Muslims do not have a single Sinhala medium Muslim school in any part of the country where the Muslim children could get their education in Sinhala medium up to the university entrance. As it is, the Official

Language Bill has done more damages and have placed the Muslim community in a disadvantageous position than any other community in Sri Lanka.

LAND DEVELOPMENT ORDINANCE

In our economic development land and water are the most versatile National resources. With the attainment of independence, they were being developed in a spirit of sharing these resources equally among all Sri Lankans. Unfortunately the land policies pursued hitherto by successive Governments after the independence have had their far reaching adverse effects.

The minorities have been denied their legitimate share of developed state land. Deprivation of land to the landless people in the districts of land alienation and substantial alteration in the ethnic composition of the districts in which the state land have been alienated had contributed to the growth of tension and hostilities amongst different communities resulting in ethnic violence. The victims of such violence have always been the minorities.

Land Policies covering subjects such as land development and land settlement are of utmost importance. Colonization has been accepted as one of the main grievances affecting the minorities - Muslims and Tamils. The

United National Party in its election manifest of 1977, identified colonization as being one of the main grievances that had led to the present communal unrest in the country.

When the major irrigation schemes were inaugurated in the East, immediately after the independence, the late Mr. D.S. Senanayake said that the lands that were to come arable would be alienated among the local farmers and the Sinhala colonists from outside the province, on a 50/50 basis. The successive governments, whether UNP or SLFP, not only failed to implement the promise but also adopted various methods to ensure the economic and political weakening of the Muslims and Tamils in the Eastern province. Informations available in District Land Offices have proved that the Muslims have not received even one - fourth of their legitimate share. But the majority community Sinhalese, who are 74% of the population, have been given more than 85% of the state developed land in all the settlement schemes in the country.

Gal Oya Scheme in Ampara District, Allai, Kanthalai, Morawewa and Padavia Schemes in Trincomalee District are example of planned Sinhalese Colonizations in the Eastern province. According to 1921 census, the Sinhalese were 3% of the population in the

Trincomalee District and 4.5% in the combined Batticaloa and Ampara Districts. There were less than 4% Sinhalese population in the Eastern Province. But according to 1981 census the Sinhalese population in the Eastern Province is 25%. The Muslims who were the first majority in Ampara District, were made minorities by State Aided Sinhalese Colonization.

Opening of the Gal Oya Scheme was a great boon to the people of Sri Lanka. But this had been used as a device to deprive the Muslims to live and own lands in Ampara District. This could be proved from the settlement policies adopted since the independence. The River Valleys Development Board, the successor to the Gal Oya Development Board, the Sri Lanka Sugar Corporation at Ingurana and Kanthalai, the Tile Factory under the Ministry of Industries at Irakkamam, took over the fertile paddy fields developed and cultivated by the Muslims on LDO permits and threw them on the road without compensation or alternate land. Total land from which the Muslims have been chased away with their LDO permits amounts to more than 20,000 acres in the Eastern province.

Before the introduction of the Kantalai Colonization Scheme, Kantalai was predominantly a Muslim Village with a small Tamil Population. During this time the Muslims cultivated about 4,000 acres of paddy land at a place called Pottanai in

Thampalagamam Pattu. When the Kantalai scheme started in 1952, the promise and the policy of the Government was 50% for the local and 50% for others. Quite contrary to this, the Muslim farmers who had been in the land for more than 30 years with L D O permits, were chased away without any compensation and these lands were later given to the Sinhalese.

The Battukachchi area which is presently called Akbarpuram was earlier the pasture land of the area. Here also the Muslims were chased out and the Sinhalese were colonized. Even now there is a Mosque and a Muslim School here. When Kantalai Sugar Corporation was established in 1958, more and more Sinhalese came in and occupied the land along Alakanthalai Road, depriving the legitimate share of the land for the Muslims. Kantalai, Pottanaikadu, Peraru were the purana Muslim Villages. Prior to 1965 the Village Council Chairman of this area was a Muslim

Kinniya which is the largest Muslim Village in Trincomalee District had a population of over 40,000. The poor landless farmers who lost their purana lands to the Sinhalese under Kantalai Colonization Scheme, cleared the immediate neighbouring jungle at a place called Vanaru. About 10,000 acres of land had been cultivate by nearly 3,000 Muslim farmers from Vanaru, Sundiaru, Maniarasankulam, Savaru, Kalaruppu, Vannathi Palam, Katukuli, Naduluthu etc. In 1967, the Government introduced

a Scheme called Kusumangada Vanaru Scheme and chased the Muslims away. A police Station was opened in the heart of the jungle called Vanaru Police Station to chase the Muslims and help the Sinhalese to take possession of the land developed by the Muslims on L D O permit.

The land between Kinniya/Thampalakamam Road and Alakantalai Road was originally reserved for the village expansion of Kinniya, Kurunjankerni, Alankerni and Thampalakamam. When the Tobacco Corporation came in at Chondankadu near Mudalaimadu the employees of the Corporation started enroaching into these lands and forcefully occupied. In Trincomalee Kachcheri, L D O permit of the Muslims were not renewed for their lands but new permits were given to the Sinhalese illegal encroachers.

Successive governments since independence have persued the same policies persued by the Jews in Palestine in dispossessing the Arabs of their land and driving them from their homes.

Land acquisition and ejection of Muslims in Digawapi area in Ampara District is a very good example. It was around 1940 that a Buddhist priest came to reside at the site of the Chaitiya. There was not a single Buddhists in the area. Suddenly in 1960 some Buddhists wanted all the land around the Chitiya to be taken over by the Government for Buddhist purposes. In 1964, the Government ap-

pointed a committee headed by Mr. Ratnathunge, a former Surveyor General, to investigate and submit a report. Number of Buddhist Organizations made representation and finally the committee recommended to take over 500 acres around the Chitiya. It was agreed with the Muslims that no more land would be taken. Quite contrary to this agreement and promise by the Sinhala Buddhists, there was a sudden move to acquire another 1,000 acres of paddy land belonging to the Muslims. The Government without any regard for Law and Order, sent the bulldozers destroying the paddy cultivation in the Periyavisaraikandam owned by the Muslims on Crown Grant and Title Deeds.

National Agricultural and Diversification Authority-NADSA was inaugurated on 22 November 1978. This was a World Bank project. It involved 24,649 acres of unproductive estate lands, where minor export crops were to be established and poor landless peasants settled. This scheme covered Hewaheta, Nawalapitiya, Aranayake and Yatiyantota electorates .

According to figures as at 8 July, 1980; 767 Sinhalese, 17 Tamils and only 3 Muslims were settled. But the labour force taken over from these non-productive estates are 7,015 Sinhalese, 6400 Tamils and 132 Muslims.

All the Muslim villagers living in these estate boundaries were the casual workers in these estates and an undertaking was given that when landless villagers are settled, Muslims will also be given their due share. It is regretted that in Gampola, Hewaheta, Nawalapitiya and Yatiyantota, no Muslim settlements have taken place under the NADSA settlement Scheme.

SECURITY

The violence that were unleashed in the past against the Muslims in Kirinda, Ratnapura, Galle Kalutara, Panadura, Kelaniya, Dehiwala etc have proved that the Muslims living scattered all over Sri Lanka, have no security for their lives and properties. One has to keep in mind the deep feeling of insecurity and alienation that was felt by the Muslims after the spate of violence in July, 1983; specially when the Muslims came to know about the Second Plan to attack the Muslims.

During the 1983 violence, the total number of Muslim cases affected in various parts of the country was 298 and the damages estimated approximately Rs. 258 Million. During this violence, the Sinhalese have threatened to attack Mosques if the calling of prayers "Azan" in loudspeakers were not slowed down or completely stopped.

In 1975, five Muslims have been shot in a Mosque by armed Sinhalese Police Officers in Puttalam. A mosque with a Ziyaram was destroyed in Marvilmada, Kandy during January 1984. On 17 May, 1986, few Muslims have been attacked by Army Officers, in Slave Island, Colombo, when they were returning after Tharaweeh prayer during Ramazan. Few years ago in the same Mosque, number of Muslims were shot by Police, when they objected for the use of Mosque Loudspeakers for un-Islamic activities.

Thousands of Muslims - men, women and children have been killed and injured in the Eastern and Northern provinces of Sri Lanka which area had been identified as the areas of historical habitation of the Tamil Speaking Propels -Tamils and Muslims, in the Indo-Sri Lanka Accord of 1987. The number of Muslims who have become refugees since the Indian came to keep the peace have exceeded 200,000. Billions of Rupees worth of properties belonging to the Muslims have been destroyed or robbed by the Tamil militants who are supposed to be fighting for their ethnic rights.

Other communities - Sinhalese and Tamils, have also suffered. But the case of the Muslims is quite different. The Government and its armed forces are giving all possible protection and relief to the Sinhalese. Armed Tamil Militants, the Indian Government and the International Tamil Community are fully backing the Tamils. But the unarmed Muslims

are helpless and caught napping in the ethnic conflict. Although the Muslims are the worst affected lot, the world outside, and the International Muslim Community in particular, are of the opinion that the Muslims in Sri Lanka are quite happy and have no grievances because few Muslim are members of Parliament and Ministers in Sri Lanka Government.

The Tamil militants brutally murdered Mr. Habeeb Mohamed, the Assistant Government Agent of Muthur in September 1987. Mr. A.L. Abdul Majeed, former M.P., and Deputy Minister, was killed in November 1987. 26 Muslims were killed and another 200 were injured when the IPKF shelled in Ottamawadi, a predominant Muslim Village in Batticaloa District, in December 1987. About 14,000 Muslims became refugees and fled to Polonnaruwa in the North Central Province.

Kattankudi, the home of nearly 30,000 Muslims - 4 miles down South of Batticaloa was attacked by the armed Tamil militants in December, 1987. In the fierce attack nearly 60 Muslims were murdered and about 200 were injured. Rupees 200 Million worth of properties belonging to Muslims were burned and destroyed by the Tamils. All these happened in the presence of the Indian Peace Keeping Force - IPKF.

Al-Haj Ahamed Lebbe, the former Chairman of Kattankuki Urban Council, was assassinated on 6 March 1988. 106 Muslims were shot dead while

they were praying in a mosque in Kattankudi by the LTTE in 1990, In the same week 86 Muslims including those returned from Hadj Pilgrimage were Kidnapped and killed by the Tamils at Kaluwanchikudi.

About 2 weeks later, Saddam Hussain Village in Eravur was attacked by the Tamils and more than 100 men, women and children were killed.

In November 1989, the Tamil National Army - TNA, surrounded the Karaithievu Police Post with heavy mortar and equipments supplied by the IPKF, ordered the Tamils to leave and the 41 Muslim Police Reservists were separated and taken captive and murdered in cold blood.

More than 100 Muslims have been kidnapped and killed by the Tamil Terrorists in Manner. In October 1990, the LTTE chased all the Muslims from more than 100 Muslim villages in the Northern province. Nearly 60,000 innocent Muslims who have lived for generations in the Northern province were chased out by the LTTE and are now suffering in the refugee camps in Puttalam, Kurunagala and Anuradhapura Districts.

in October, 1992; the LTTE brutally murdered nearly 200 Muslims in Akbarpuram, Ahamedpuram, Palliyagodalla and Hangurana in the polonnaruwa District

LOCAL GOVERNMENT

Pradeshiya Sabhas, Urban Councils and Municipal Councils constituted under the provisions of the newly enacted Pradeshiya Sabhas Act and Local Authorities Election (Amendment) Act did not give equal opportunities for the Muslims to participate in decision making process relating to Administration and Development activities at the local level.

the U N P proposal dated 20 February, 1984 to the All party Conference, it was stated that there would be 200 - 250 Pradeshiya Sabhas and that they would be vested with necessary powers and functions. The economic viability and stability will be ensured by careful demarcation of the area of authority, taking into consideration of population, size, resources etc.

His Excellency the president in his statement dated 25 June, 1986; said that in order to allay the apprehension of any community the Government was prepared to consider the establishment of units to give the ethnic groups a large measure of local self - government under the control of Provincial Government such as community oriented AGA Division, Pradeshiya Sabhas and other unit of local self - government.

There were 549 Village Councils with 7,316 members, and 83 Town Councils with 528 members prior to the setting up of the Develop

ment Councils in 1981. We had 138 DRO's Divisions before the establishment of the 241 AGA Divisions for local administration directly under the Ministry of Home Affairs. The Government without appointing a delimitation commission and inviting the members of the public to make representations they desired regarding the delimitation of the area of administration of the local bodies, have established 257 Pradeshiya Sabhas to elect 3,695 members, 39 Urban Councils to elect 416 members and 12 Municipal Councils to elect 255 members in the 25 districts of the country. This important operation was carried out unilaterally by the Government without consulting the people specially when these sub-national units are meant to give an opportunity to the minorities to share power at the local level.

In the list of local bodies, we find that the interests of the Muslim Community have been deliberately ignored when carving out the local bodies. Muslims do not have Pradeshiya Sabhas, Urban Councils and Municipal Councils according to our national ethnic ratio. Muslims being 8%, it is our legitimate right to elect 181 members in 21 Pradeshiya Sabhas, 32 members in 3 Urban Councils and 19 members in 01 Municipal Council in order to participate effectively like the Sinhalese and Tamils in decision making process relating to administration and development activities at the Local level.

1981 census recorded 42% Tamils, 33% Muslims and 25% Sinhalese in the Eastern Province. But in the list of local bodies now created in the Eastern province we notice that the 25% Sinhalese are given 12 Pradeshiya Sabhas and 1 Urban Council. On this basis the 33% Muslims are eligible to 16 Pradeshiya Sabhas and 01 Urban Council. When the 34% Sinhalese are given 5 Pradeshiya Sabhas in Trincomalee District, the 29% Muslims should have at least 4 Pradeshiya Sabhas. But the Muslims are given only 2 Pradeshiya Sabhas.

Muslim majority local bodies could be easily created in the A G A Divisions of Colombo, Beruwela, Harispattu, Puttalam, Pottuvil, Akkaraipattu, Attalaichenai, Ninthavur, Sammanthurai, Kalmunai, Irrakkamam, Kattankudi, Eravur, Ottamawwadi, Valaichenai, Muthur, Kinnya, Thoppur, Kuchavelim Musali, Erikalampiti, Kalpiti, Kuliypitiya, Thampalakamam, Thambakaduwa, Lankapura, Welimada, Mawanella, Udunuwera, and Medadumbara.

Great injustice has been done to the Muslims in the allocation of economic resources even to the 12 Muslim Pradeshiya Sabhas in the Eastern Province and hence most of them are not economically viable. When community oriented Pradeshiya Sabhas were created in Akkaraipattu AGA Division, most of the natural resources legitimately belong to the Muslims and all the Government Institutions were separated and included in the new

Tamil. Pradeshiya Sabha called Alaiyadivembu. The Alaiyadivembu Pradeshiya Sabha with 13,000 Tamils, was given 37 Sq. Milei of land area, whereas the balance area of Akkaraipattu AGA Division is now called Karunkoditievu, with 23,000 Muslims was given only 20 Sq. Miles of land area. Of the 37 Sq. Miles in the Alaiyadivembu Pradeshiya Sabha 20 Sq Miles are the paddy lands belonging to the Muslims who are now in the Muslim pradeshiya Sabha. Even the name of the predominant Muslim AGA Division Akkaraipattu was omitted against the consent of the Muslims for their Pradeshiya Sabha.

The two UNP Muslim members of parliament represented the Akkaraipattu were unable to rectify this injustice because the Hon. Minister of Local Government who was the Executive President of Sri Lanka, at that time was not prepared to change his decision when representations were made to him directly before the list of local bodies were gazetted.

However, the single Lady Tamil UNP M.P. was more powerful and she was able to get all things done the way she wanted with the blessings of the UNP hierachy in carving out the new Alaiyadivembu Pradeshiya Sabha for the Tamils in Akkaraipattu AGA Division.

On population basis the land area allocated to the Sinhala Pradeshiya Sabhas are 13 times more than the land area allocated to the Muslim Pradeshiya Sabhas in the Ampara District. Worst discrimina

-tions have taken place in Kattankudi, Eravur, Ottamawadi, Valaichenai in Batticaloa District and Muthur, Kanniya, Thamlakamam, and Kucheveli in the Trincomalee District.

PROVINCIAL COUNCILS

Ethnic grievances are not confined to one community nor to the followers of one religion. The Sinhalese, Tamils and Muslims have grievances in Sri Lanka. Various political solutions have been proposed for the settlement of ethnic grievances. The common feature in all these proposals are the unit and the powers for the devolution.

The provisions of the 13th Amendment to the Constitution and the Provincial Council Act contain most of the unresolved and incomplete collection of proposals for the settlement of ethnic grievances in Sri Lanka. Provincial Council frame work provided in these provisions, is not specifically addressed to the grievances of both - the Tamils and Muslims separately in the Eastern and Northern Provinces. The Provincial Council system fails to recognize the legitimate rights of the Muslims of the Eastern and Northern Provinces - it failed to recognize political and ethnic aspirations, it failed to promote socio economic interests, and it failed to guarantee security. Former Executive President Jayawardena's regime had

destroyed the fundamental rights of the Muslims of the Eastern Province. Section 37 1 (b) of the Provincial Council Act No. 42 of 1987, prevents the presidential Proclamation of the temporary merger till the surrendering of arms and cessation of hostilities by the militants. Quite contrary to the Law, the Executive President Jayawardene, used his powers to proclaim the temporary merger under the Public Security ordinance during emergency and made the Muslims of the Eastern and Northern provinces, a community of Political and Social Slaves under the Tamils.

Tamils constitute more than 90% of the population in the Northern province. The object of the amalgamation of the North with the East is not only to make the Tamils an absolute majority but also to make the 33% Muslims in the Eastern Province an insignificant minority - 18% in the 70% Tamil dominant merged unit.

The transfer of political power to the 70% Tamil majority North-East Provincial Council has not been accompanied by adequate safeguards for the independent Muslim community who has equal rights like the Tamils in the same area. Since no separate power sharing political and administrative units are created, Muslims are at a disadvantage, specially when extensive powers are devolved to the Regional Councils with regard to

law and order and land settlement. The combined North-East Provincial Council will have a Police Force consisting mainly, if not solely of Tamil Militants. Muslims do not wish to be continuously terrorized by the Tamils in our areas of historical habitations. Further, all settlements in the merged province on state land other than those in the major irrigation schemes, will be under the control of the 70% Tamil dominated Provincial Council. Lands in the areas of historical habitation of the Muslims in the merged territory should be identified and protected from further colonization by the Tamils.

Muslims never asked anything more than what is legitimately due to us as citizens of Sri Lanka. In an Independent democratic country every ethnic community is entitled to its due share. We have neither asked for a separate state nor have we resorted to terrorism for the settlement of our grievances. It is for the first time in Sri Lanka, that steps are being taken to share power with the minorities. Therefore, we, the Muslims do not wish to be ignored and our legitimate rights to be denied. If the unit of devolution of power for the settlement of ethnic grievances is Regions, a fair and just arrangement would be to establish 7 Councils for the 74% Sinhalese, 2 Councils for the 18% Tamils and 1 Council for the 8% Muslims. Being one of the major ethnic community in Sri Lanka, it is our legitimate right to have a Muslim majority Regional Council, where the Muslims could also have the opportunity

like the Sinhalese and Tamils, to elect our own Chief Minister and Board of Ministers.

What we have today in Sri Lanka is ethnic problems and not Tamil problems. Sinhalese, Tamils Muslims have ethnic grievances. Therefore, the type and unit of devolution should be appropriate to the situation and satisfy the aspirations of all. As a compromise between a highly centralized Unitary System and a Separate State, powers should be shared by all. Patchwork and halfway measures will only make settlement difficult. The powers transferred should enable the ethnic minorities - the Tamils and the Muslims, assume responsibilities and participate fully in decision making process in those areas where they are in a majority.

PARLIAMENT

Demarcation of Electoral Districts

The UNP - Jayawardene Constitution of 1978 is the same as its predecessor with regard to the abolition of safeguards to minorities. It also refrained from re-enacting the provisions of Section 29 of the Soulbury Constitution, reinstating the principals of appointment, and resurrecting the Senate. More damaging are its provisions with regard to demarcation of Electoral Districts.

Article 96

(1) The delimitation Commission shall divide Sri Lanka into not less than twenty and not more than twenty four electoral districts, and shall assign names thereto.

(2) Each Province of Sri Lanka may itself constitute an electoral district or may be divided into two or more electoral districts.

(3) Where a province is divided into a number of electoral districts, the Delimitation Commission shall have regard to the existing administrative districts, so as to ensure as far as is practicable that each electoral district shall be an administrative district or a combination of two or more administrative districts together constitute an electoral district.

(4) The electoral district of each Province shall together be entitled to return four members independently of the number of members which they are entitled to return by reference to the number of electors whose names appear in the register of electors of such electoral districts), and the Delimitation Commission shall apportion such entitlement equitably among such electoral districts.

The Jayawardene Constitution of 1978 does not contemplate the establishment of any other future Delimitation Commission than the one which was established within three months of its coming into operation. Therefore, the demarcation of electoral districts that it has carried out is final for all times, and equally

final is its distribution of the 36 members among the electoral districts of each of the nine provinces on the basis of Article 96(4) and the 160 members in terms of Article 98. These could be altered only by amending the Constitution by two third majority, which is not practical politics under the proportional representation system which has been introduced into the machinery of elections. This is one of the most reactionary features of the Jayawardene Constitution of 1978.

We notice that the provisions cited above do not contain any instructions to the Delimitation Commission to some attention to the existence of minorities in the country while demarcating electoral districts. In other words, the provisions of the Soulbury Constitution with regard to minority representation have been deliberately omitted in the Jayawardene Constitution of 1978.

When a Delimitation Commission was appointed under the Soulbury Constitution there was a specific direction in Section 41 that the Commission shall have regard to the transport facilities of the Province, its physical features and the community or diversity of interest of its inhabitants. There was a further specific direction that in so doing, that is to say, in dividing the Province into Electoral Districts, where it appears to be Commission that there was in any areas of province a substantial concentration of persons united by a community of interest, whether racial, religious or

otherwise, but differing in one or more of these respects form the majority of the inhabitants of that area, the Commission may make such division of the Province into electoral districts as may be necessary to render possible the representation of that interest.

The essence of this provision is that the Commission, in demarcating an electoral district, was required to take into account the question of minority groups, whether they be found on race, religion or other common interest, in order to render possible the representation of such group in the legislature. A Delimitation Commission appointed under that Constitution would therefore have acted contrary to the terms of that provision if of of dividing a Province into electoral districts, it has disregarded this requirement regarding a minority with a common interest.

It was made quite clear in the direction contained in Section 41 (3) that the general rule of each electoral district having as nearly as possible an equal number of persons was subject to this exception, regarding the representation of minority interests. The creation of an electoral district to enable the representation of a minority group with a common interest was to over ride the requirement of each electoral district having an equal number

of persons. It was in addition to this requirement that the Delimitation Commission under the Soulbury Constitution was empowered to create multy member constituencies in any Province returning two or more members.

In the 1972 Constitution of Mrs .Bandaranaike, although the Delimitation Com mission was required as a general rule to carve out an electoral district for every 75,000 persons and further to create an electoral district for every 1,000 Sq. Miles (calculated according to the provisions laid down) the minority interests was given a special place. In contrast to these directions, in the present Constitution there is a total absence of these provisions in the matter of division of Provinces in to electoral districts. This Law seems to be directed at the Muslim Community rather than at any other in Sri Lanka.

Election - Proportional Representation

When we consider the political fate of the Muslim Community under the system of Proportional Representation introduced by the Jayawardene Constitution of 1978, we have to look closely at the community's dispersion in the country visa-vis the provision of paragraph

(6) of Article 99 of the Constitution:

“Every recognized political party and independent group polling less than one twentieth of the total valid votes polled at any election in any electoral district shall be disqualified from having any candidate of such party or group being elected for that electoral district”.

In other words, in order to qualify to have its candidates elected, the party or independent group should have polled not less than 5% of the total valid votes polled at the election. The proportion of Muslim voters to other communities is much less than 5% in 11 out of 22 electoral districts. In these districts even if the Muslim community forges a complete solidarity and vote

enblock for a party or a group of Muslim candidates, it cannot poll the required minimum and therefore will be disqualified from having any of its candidates elected to represent it. The election laws introduced by the present constitution entitle the voters to vote for one of the parties or independent group whose list of candidates appears on the ballot paper. The party or an independent group that polls the highest number of votes in any electoral district shall be entitled to have the candidate

nominated by it, who has secured the highest number of preferences, declared elected, - Article 99. The disqualified votes polled by the parties and independent groups, if any, shall be deducted from the total valid votes polled at the election in that electoral district and the number of Valid votes resulting from such deduction the "relevant number of votes" shall be divided by the number of members to be elected for that electoral district reduced by one. Then what happens to the Muslim community in electoral districts like Batticaloa or Trincomalee to which 4 seats have been assigned. In these districts in order to have one member elected, the Muslimise should collect 1/3 of the relevant number of votes. But Muslims are only 24% and 29% in Batticaloa and Trincomalee districts respectively. It is the same position in other electoral districts except in Colombo and Digamadulla. Therefore nearly 75% of the Muslim community is deprived of the opportunity of being represented by members elected independently by their own community, an opportunity which other communities - Sinhalese and Tamils, have in ample measure.

Under the present system of Proportional Representation election a voter can indicate his preference for three candidates of any one party

or independent group. But the UNP and SLFP have nominated only one or two Muslim candidates in their nomination lists in most of the electoral districts Outside Northern and Eastern Provinces. In some districts none. When the Muslims are denied the opportunity to use all the three preferential votes to secure representation for themselves by their own Community members, they are forced to cast their votes for non-Muslim candidates. The present election system enables the non-Muslim community to derive an undue advantage for itself of the Muslim preferential votes.

It is said that to change the present constitution there should be two-third majority in parliament and a referendum. In 1977, the UNP had five-six majority and the former President Jeyawardene introduced the new system of Proportional representations. Under this system it is almost impossible for any political party to get two-third majority. In other words the 1978 Constitution cannot be lawfully changed by the methods spelt out in the constitution. This is one of the obnoxious features of Jeyawardene Constitution.

The proportional representation cannot be applied to by-elections. When vacancies occur, they are filled by party loyalists, regardless of the opinion of the voters in the electorates or of the appointees connection with them.

Glaring examples of disparity can be noticed with regard to the allocation of voters to electoral districts. No two electoral districts are equal. For instance, the number of voters in the Kandy electoral district in 1983 was 602,232 for 12 members or 50,186 voters per member whereas the number of voters in the Vanni electoral district was 128,590- for 5 members or 25,718 voters per member. That is to say, one voter in the Vanni electoral district is equal to nearly two voters in the Kandy electoral district.

MUSLIMS IN NON-MUSLIM POLITICAL PARTIES

A true Muslim cannot be a loyal member of such political party whose manifesto contains proposals some of which run counter to the interests of his community or religion. When some thing is done in the detriment of Muslim community, Muslim members in non-Muslim political parties dare not open their mouths in defence of their community in the appropriate forum for fear of loosing cast in the party hierachy. However, their membership in the party, and their holding office under it, are held out to the outside world as pointing to the high esteem in which the Muslims are being held in Sri Lanka and the political generosity of the ruling party.

As for the Muslim M.Ps elected in the non-Muslim electorates, it is commonsense that these persons are elected by their voters not because they are Muslims but because there is complete accord between their political views and those of the non-Muslim voters. In fact the Muslim M.Ps in order to strengthen their rapport with their voters and to establish their bona fides with them, do their utmost to serve them. As for the Muslim community is concerned these M.Ps afford cold comfort to them, as these gentlemen know on which side their bread is buttered.

Even though a member may be from the Muslim community, if he is elected to the legislative body on a non-Muslim party list, there cannot be correspondence between his views and those of his community. His voice certainly cannot be the authentic voice of his community. Party discipline, enjoyment of power under the ruling party and perks of office would see to it that he rather toe the party line than voice the sentiments of his community.

During the previous regimes, the Muslim community was at the receiving ends of more than hundred communal violences at various places culminating in the Police shooting and killing six Muslims inside a mosque in Puttalm Two Muslim M.Ps, Deputy Speaker of the Parliament, and a Deputy Minister, were despatched to the spot by

the high command of the ruling party at that time, to report on the situation. On their return from the affected area, they made a white washing report and that was the end of the matter.

The Muslim representatives in the UNP & SLFP were party to the Citizenship Act of 1948, Language Act of 1956, Finance Act of 1963. Also they were party to the removal of Section 29 and the Senate in the Soulbury Constitution and the removal of the Westminster System of Parliament and introducing Proportional Representation and the Executive Presidency which have made the Muslims of Sri Lanka a community of political and social slaves.

In this multiracial, multi-cast, multy-religious, multilingual country, the Muslim community finds itself quite marginalised in that it has not effective representation to make know its needs and aspiration in the decision making body, the Parliament of this country. Like the other communities, the Muslims too want to have their grievances aired in the appropriate forum and have them redressed.

In a parliamentary democracy, a community take part in the government of the country through its freely elected representatives. This is a human right and this human right had been taken away from the over wheeling majority of the Muslim community by the provisions of Jayawardena Constitution of 1978.

EXECUTIVE PRESIDENCY

The Executive President of Sri Lanka, is the head of State, head of Government and Commander in Chief of the Armed Forces. No legal proceedings can be initiated against the Executive president in any court or tribunal in respect of anything done or omitted to be done by him or her either in his or her official or private capacity. This means that the head of Government can treat the law with absolute contempt because the law cannot touch him or her. The Executive Presidency is an all powerful institution and does not enable other institutions to function properly because all those institutions come under the shadow of the Executive Presidency.

When the Executive Presidential system was set up, it was thought that the presidential candidate will have to have the support of the minorities to win and therefore will be sensitive to minority sentiments and aspirations. But what had happened after the elections?. The minorities had no chance what so ever to influence the Executive President during the six year of his or her tenure. This has been proved quite clearly by the three elected Executive Presidents we had earlier.

The office of the Executive President is limited to two terms only. The person who won the election

for the second term had ignored the minority interests because he or she knew that he or she cannot become the President for the third time Under the present constitution.

It is argued that the powers of the Executive Presidency are necessary for rapid economic development. But we have realized that the Executive Presidency had not worked the way it was expected. During the last twenty years rule of the Executive Presidency, thousands of men, women and children have been killed and injured. The number of people who have become refugees have exceeded million. Billions of Rupees have been spent on war.

When the Executive President's political party secures overwhelming majority as happened during the terms of President Jayawardene and President Premadasa, then the Executive President has the right to choose the Prime Minister, the right to determine the number of Ministers and appoint Ministers and assign subjects and functions to them, to determine what subject and functions shall be retained by him or her, change the assignments, alter the composition of Cabinet and the right to appoint Ministers outside the Cabinet and the absolute power to remove any one of them from office, coupled with the powers to dissolve Parliament after the expiration of one year after the general election, his or her unfettered right to appoint

→ the highest posts in the public service, the judiciary, diplomatic representatives and the defence forces are breathtaking and make the Executive President the most powerful person in Sri Lanka.

To circumvent the requirement of Parliamentary approval for expenditure, there is a special fund known as the President's Fund and payments out of this fund do not need to conform to the procedures for payments and is operated according to President's discretion and pleasure.

The situation would be different when the political party of which the President is the leader, ceases to be the majority in Parliament and the President is confronted by a hostile majority and he or she is vulnerable to the risk of impeachment and dismissal from the office. If the President's policies encounter opposition at the General Election or secure a slender majority, there will be substantial dissemination of the powers of the Executive President.

Parliament is the sources of law making. But there is a rival law making body as well. That is the Executive Presidency. The Executive President under emergency regulation under the Public Security Ordinance not only made laws but also made them prevail over ordinary laws if they conflict. The sole purpose of this kind of use of Emergency Regulations was to by pass Parliament and to dispose with debate, discussions and questions that would otherwise have been raised in Parliament.

There is little justification for granting the Executive President the power to dissolve Parliament which body has as much legitimacy and claim to freedom of action as being elected as representatives of the people in the same way as the Executive President. There can be no equality between the Executive President and Parliament when the life of Parliament depends upon the Presidential will.

The Executive Presidency in Sri Lanka has made a single person a dictator where by the sovereignty is removed from the Parliament where it should be vested.

CHAPTER III

DELIMITATION OF ELECTORAL DISTRICTS

(1) **1946 (First) Delimitation** - Constitution-1946. Population 6,484,409. Twenty five electorates on territorial basis. one per 1000 sq. miles and 64 electorates in proportion to persons at the rate of one per every 75,000. Total 89. Seats - Article 76 (2). 89 electorates returning 95 members - One 3 member electorate for Colombo Central. 4-two member electorates for Kadugannawa, Ambalangoda, Balapitiya and Balangoda. With 6 appointed members to represent the unrepresented and under represented interests. Total membership of parliament was 101.

(2) **1959 (Second) Delimitation** - Constitution 1946 Amended Act No. 4 of 1959. Population 9,361,300. Citizens 8,213,800. Creation of multi member constituencies was limited to racial (interest) groups only and not for the benefit of others. 145 electorates to return 151 members. One 3 members electorate in Colombo Central and four 2 member electorates in Colombo - South, Akmeemana, Muthur, and Batticaloa. With 6 appointed members the parliament had 157 members.

This position remained same at the 4th, 5th, 6th

and 7th parliament. Elections held in March, July 1960. 1965 and 1970 respectively.

(3) 1976 (Third) Delimitation:

(a) 1976 Delimitation Commission used 1971 Census. Population 12, 711, 143. Citizens 11,605,903 and provided 143 territorial constituencies on the basis of 90,000 people per constituency. Total 160 territorial constituencies returning 168 members.

(b) The 1,105,240 noncitizens, had no voting rights to elect the representatives provided for their number in population.

(c) This gave the 73% Sinhalese an undue advantage to elect 82% of the membership while the minorities -12% Tamils had the opportunity to elect 11% members, 8% Muslims had the opportunity to elect 5% members and the 6% Indian Tamils had the opportunity to elect only 3% members.

(d) In demarcating territorial constituencies the 1976 Delimitation Commission was required to take into account the question of minority interests. Quite contrary to this, the Delimitation Commission had divided minority villages as in Akkaraipattu, one part in Pottuvil and the other part in Samanthurai electorates and made the People of Akkaraipattu politically weak.

(e) The general rule of each electorate having as possible an equal number of voters was subject to exemption with regard to the representation of minority interests only. But the Delimitation Commission had created constituencies with less than half

the average number of voters in predominant Sinhala areas-Mahanuwera, Teldeniya, Wiyaluwa and Colombo West.

(4) 1981 (Fourth) delimitation :

(a) 1981 delimitation was carried out without the General Census due in 1981. It retained the 160 territorial constituencies determined by the 1976 delimitation. 36 seats added for the 9 provinces-4 seats each without any consideration for the population or land area. Further 29 seats added on the National PR. Total members in Parliament 225.

(b) The provisions of 1978 constitution with regard to the demarcation of Electoral Districts and the PR election system virtually eliminated elected representatives for the Muslims outside the Northern and the Eastern Provinces from the legislature.

(c) Out of the 22 Electoral Districts, Muslims have been denied the opportunity of electing their own representation in 18 Electoral Districts.

(d) However good a representation chosen for it by others may be, he cannot be regarded as an adequate substitute for a representative chosen by the community itself.

CHAPTER IV

PROPOSALS

1. Muslims insist a firm commitment to the mandate the people gave for the PA manifesto:

(a) One half of the members of Parliament from territorial constituencies on FPP and other half on National PR.

(b) Votes on the National PR is the deciding factor for the number of seats Party/Group should have in the Parliament as in the German system.

2 (a) Electoral Reforms under the new constitution should provide equal opportunities for all communities and the legislature should reflect the true national ethnic composition.

(b) In view of maximum devolution and a second chamber, the parliament need not be large. Even the present 225 members should be reduced.

(c) The Parliament should be bicameral - House of representative with 220 members and Senate with 50 members.

(d) The 220 members to the House of Representatives - one half should be filled on FPP electing the members from the territorial constituencies while

the other half electing the Party/Group on National PR.

(e) The 50 members to the Senate should be appointed on the basis of the votes on the national PR each Party/Group received in a General Election.

(f) Both House of Representatives and the Senate should be co-terminus.

(g) Two ballots - one to elect the candidate for the territorial constituencies on FPP and the other to elect the Party/Group on National PR.

(h) Parliament should reflect the true voting pattern of the people. Votes on National PR should be the deciding factor each Party/Group should have in the legislature.

(i) The 220 seats in Parliament should be allocated as follows:

<u>Ethnic Group</u>	<u>%</u>	<u>Seats/FPP</u>	<u>Seats/NPR</u>	<u>Total</u>
Sinhalese	74	82	82	164
Tamils	12	14	14	28
Muslims	8	8	8	16
Indian Tamils	6	6	6	12
<u>Total:</u>	<u>100</u>	<u>100</u>	<u>100</u>	<u>220</u>

(j) Preference votes, 5% cut-off point and district bonus should be abolished.

(k) Within three months after the commencement of the new constitution, a delimitation commission should be established.

(l) The delimitation commission should have the power to create multi-member constituencies in appropriate areas in order to render possible the representation of minority communities.

(m) In the demarcation of constituencies, reduced electoral strength should be utilized by the delimitation commission in order to give adequate representation to the minorities according to their national ethnic ratio.

(n) Conscientious voting and crossing over should be prohibited.

3. ALLOCATION OF 110 MEMBERS

(a).25 members on territorial basis - 1,000 sq. mls. per member.

(b).85 members on voters basis as Follows:

<u>Province</u>	<u>1999 Rqd.</u>	<u>Member on</u>	<u>Member on</u>	<u>Correction</u>	<u>Total</u>
	<u>Voters</u>	<u>Territory</u>	<u>Voters</u>		<u>Members</u>
WP	3,336,619	1	23.5	-1	24
CP	1,510,544	2	10.6	+3	16
SP	1,563,186	2	10.01	-	12
NP	835,442	4	5.8	-1	9
EP	834,906	4	5.8	+3	13
NWP	1,419,884	3	10.0	-2	11
NCP	702,095	4	4.9	-2	7
UVA	713,493	3	5.0	-	8
SAB	1,154,893	2	8.1	-	10
<u>Total</u>	<u>12,071,062</u>	<u>25</u>	<u>85</u>	=	<u>110</u>

Note : Corrections applied to balance short - fall in minority representations.

4. 110 TERRITORIAL CONSTITUENCIES

<u>Pro-</u> <u>vince</u>	<u>FPP</u> <u>Seats</u>	<u>District</u>	<u>FPP</u> <u>Sts</u>	<u>1</u> <u>Sts</u>	<u>2</u> <u>Sts</u>	<u>3</u> <u>Sts</u>	<u>Sinhala</u> <u>Sts</u>	<u>Tamil</u> <u>Sts</u>	<u>Muslim</u> <u>Sts</u>	<u>In Tamil</u> <u>Sts</u>
WP	24	Colombo	12	9	-	1	11	-	1	-
		Gampaha	7	7	-	-	7	-	-	-
		Kalutara	5	3	1	-	5	-	-	-
CP	16	Kandy	8	6	1	-	8	-	-	-
		Matale	2	2	-	-	2	-	-	-
		N'Eliya	6	-	-	2	3	-	-	3
SP	12	Galle	5	5	-	-	5	-	-	-
		Matara	4	2	1	-	4	-	-	-
		H'tota	3	1	1	-	3	-	-	-
NP	9	Jaffna	6	4	1	-	-	6	-	-
		Mannar	1	1	-	-	-	1	-	-
		Vavuniya	1	1	-	-	-	1	-	-
		M'tivu	1	1	-	-	-	1	-	-
EP	13	Batticaloa	4	1	-	1	-	3	1	-
		Ampara	6	3	-	1	1	1	4	-
		Trinco	3	3	-	-	1	1	1	-
NWP	11	Kurunagala	7	7	-	-	7	-	-	-
		Puttalam	4	2	1	-	3	-	1	-
NCP	7	A.pura	5	5	-	-5	-	-	-	-
		P'naruwa	2	2	-	-	2	-	-	-
UVA	8	Budulla	6	2	2	-	4	-	-	2
		M'gala	2	2	-	-	2	-	-	-
SAB	10	Ratnapura	4	4	-	-	4	-	-	-
		Kegalla	6	2	2	-	5	-	-	1
<u>Total:</u>	<u>110</u>		<u>110</u>	<u>75</u>	<u>10</u>	<u>5</u>	<u>82</u>	<u>14</u>	<u>8</u>	<u>6</u>

Annexure : 01

**Summary of the submissions
made to the**

Parliamentary Select Committee

On Constitutional Reforms

By

Sri Lanka Muslim Congress

26th May 1995

1. Preamble

The Sri Lanka Muslim Congress considers the proposed constitutional reform as part of an overall strategy to tackle some of the major problems that have led to the erosion of fundamental democratic principles and the war which the country cannot afford.

The 1978 constitution can be identified as one of the major causes that have aggravated the crisis at hand. The country today pays the price for having abused a comfortable parliamentary majority for the purpose of proliferating constitutional amendments in order to retain particular individuals and political parties in power.

Changes to our constitution should not be approached with a partisan mind. As far as possible and practical, legislators must have broad and national objectives in mind and must clearly identify the aims and objectives of the proposed changes. In the absence of specific direction, constitutional reform could become a futile exercise.

It is important that we bear in mind at every stage of constitutional reform the fundamental fact that the constitution is for all segments of the people of

the country. It is also necessary to guard against the prospect of vested interest taking over national interest.

In the final analysis the new constitution must reflect the true aspirations and dreams of all the people.

Hence it is fundamental that we should not lose sight of the following.

1. The Sri Lankan people constitute four distinct communities viz. Sinhalese, Tamils, Muslims and Tamils of Indian Origin, with distinct historical, cultural and religious heritages.

2. The constitution must have the dual aim of preserving and promoting these diversities and at the same time creating unity and harmony amongst these diverse groups of people with their distinct ways of life.

3. The Constitution should pave the way and guide the distinct communities to live together as equals in every sense of the word.

4. The working of the constitutional process should also set in motion a perpetual sense of brotherly dependency of one community on the other.

5. The constitution should hold out the promise that it is possible for every citizen to work towards the goal of occupying the highest seat of power in the land, irrespective of his race, religion, cast or language.

6. The Constitution should enable power sharing among individuals of various communities at different levels of the administration of State.

7. Power sharing should not be limited to individuals of some families or communities alone at national level. Power sharing should filter down to community levels and must be enjoyed by all communities. Communities must be allowed to determine their own affairs at grass root levels and this right should be available to communities that do not form the majority at national level.

8. The constitution must have as its ultimate aim the removal of the cancerous and out dated concept of drawing a distinction between majority and minority communities and extend the Sri Lankan identity to all the people of this country.

9. The SLMC is convinced that meaningful constitutional reforms will offer a ray of hope to Sri Lankans of all communities that they will be able to live in peace and harmony with dignity.

10. Therefore, we reiterate that the SLMC would support only a total and a complete package of a new constitution. We have formulated our proposals after careful study of the draft proposals made public on behalf of the Government and the public response to those proposals.

11. Our proposals also take into account the fact that the new constitution cannot have the necessary support of the people unless it falls within the framework of the manifesto of the Peoples' Alliance and the unprecedented historic endorsement it received from the people both at the last Parliamentary elections in general and the presidential elections in particular.

2. Executive Presidency

The Executive Presidency as a feature of the present constitution was originally conceived as means to endure effective political leadership in order to maintain a stable Government. It also had the advantage of the Executive President being even in a technical sense the creation of a collective national effort. In the past, the Executive Presidency, notwithstanding the many instances of abuse of power by individuals had the advantage of being an effective instrument for national development. At times of national crises it can be a useful device whereby quick decision can be made.

The Executive Presidency as an office creates in the minds of the Muslim minority the perception that they are wanted by those forces seeking political power. The abolition of the Executive Presidency may therefore lead to further alienation to this sector from main stream politics and being deprived of a mechanism which protects minority needs and interests.

Those who advocate the abolition of the Executive Presidency on grounds of abuse of power do not deny the fact that similar abuse of political

power could also take place in Prime Ministerial Governments. Constitutional Lawyers have not disputed the argument that there have been Prime Ministers who have been more dictatorial than some of the incumbents of Executive Presidencies.

SLMC is also conscious of the timing of the exercise of Constitutional Reform. We are convinced that it may be inappropriate to abolish the Executive Presidency especially at a time of serious war which threatens to disintegrate the nation.

Nonetheless the SLMC is prepared to fall in line with the national consensus that the Executive Presidency has to be abolished, upon the specific condition that the abolition will also simultaneously lead to the creation of a strong parliament in which the minority communities have a responsible role to play.

Those who originally advocated the quick abolition of the Executive Presidency should not be unmindful of the fact that the provisions of the 1978 Constitution created a strong Executive President with a weak Parliament. The abolition of the Presidency without strengthening of the Parliament will therefore lead to a situation where the country will have neither a strong president nor a strong parliament at a time of national crisis.

Hence, the SLMC will find it difficult to support piecemeal reform necessitated by political expediency which would result in the abolition of the Executive Presidency, in the absence of general consensus on electoral reforms that will ensure the strengthening of Parliament and the guaranty of minority representation.

3. Electoral Reforms

The laws relating to parliamentary elections as embodied in the 1978 constitution were formulated at a time when there was no registered political party for the Muslim minority in this country. The 1978 constitution also made a drastic change in the electoral method of representation embodied in both the 1948 and the 1972 constitutions.

It should be noted that while the Donoughmore and Soulbury constitutions as well as the 1972 Republican Constitution provided for election of individual members to Parliament, the 1978 constitution obliterated the importance of the individuality of the Members and made it compulsory to elect registered political parties or independent groups to Parliament. In other words the 1978 constitution handed over the role of representation of the people in Parliament from individuals to political groups.

The Proportional representation system together with the original 12 1/2% cut-off point, and the concept of the district bonus seat went against the very spirit of the concept of "Representation according to the proportion of the votes". In view of the fact that the Sri Lanka Muslim community does

not constitute more than 12 1/2% (of the total population of the electoral district) except in Ampara, Batticaloa, Trincomalee and Vanni districts; the 1978 constitution dealt an effective blow to the political representation of nearly 60% of the Muslim minority community who are scattered in the other 18 districts.

If not for the timely emergence of the SLMC, the Muslims in the Northern and the Eastern provinces too would have been deprived of their independent political representation and their destinies would have been left to the whims and fancies of the chauvinist major political parties.

The features of the PR system which did not enable the minority communities and the minority political parties to have their dues, resulted in unjust gain for the major political parties, as the number of seats gained by these parties were disproportionate to the number of votes they received. It is a matter for record that electoral reform such as) the reduction of the 12 1/2% cutoff point to 5% for Parliamentary elections and the total abolition of the 12 1/2% cut-off point for the Provincial Council election law was a result of the efforts made by the SLMC.

The SLMC is pleased that the United National Party in its manifesto for 1994 Parliamentary Elections committed itself to the abolition of the district bonus seat as well as the 5% cut-off point

The SLMC is also aware of the constraints that would be brought about by the fact that the new electoral reforms will not be preceded by the appointment of a traditional Delimitation Commission and the carving out of the electorates. This is due to the fact that the country has not been in a position to hold its national census after 1981. We are also appreciative of the fact that there is no guarantee that the country can hold another census in the near future on account of the fact that there is no immediate likelihood of achieving peace. The 1976 Delimitation Commission worked on the basis of the 1971 census which reflected a total population of 12,701,143 population; and 11,605,903 citizens. This Delimitation Commission created 143 territorial constituencies on the basis of 90,000 people per constituency and 25 additional constituencies for the land area of every 1,000 sq. miles. This exercise resulted in the creation of a total number of 160 territorial constituencies returning 168 members.

However the fact that a population of over 1 million (1,105,240) were not citizens and therefore ineli-

gible to vote meant that they were deprived of their due share of representation in Parliament. The loss of representation of the minority community became the gain of the majority community.

The resulting position was that the 73% Sinhalese were left with 83% seats in Parliament whilst the 12% Sri Lankan Tamils had 11% of the seats and 3% Muslims and 6% Indian Tamils were left with 3% of parliamentary seats respectively.

The 1976 Delimitation commission did not pay adequate attention to create smaller electorates with a view to ensure the Parliamentary representation of "substantial concentration of persons united by a community of interest where racial, religious or otherwise, but differing in one or more of these respects from the majority of the inhabitants of that area".

For example whilst the Delimitation Commission created constituencies with less than 1/2 the average number of voters in predominant Sinhala areas like Mahanuwara, Teldeniya, Viyaluwa and Colombo West, it is matter of regret that a substantial concentration of a minority Muslim community, living in a predominant Muslim village such as Akkraipattu in the Ampara district was irrationally and merci-

lessly divided into two areas so that one area became part of Sammanthurai electorate and the other area became part of Pottuvil electorate.

This resulted in the permanent deprivation of a reasonable opportunity for a voter from Akkaraipattu from successfully contesting either the Sammanthurai electorate or the Pottuvil electorate.

The 1981 Delimitation was carried out without the figures of the general census held in that year. As a result, the 160 territorial constituencies as in the 1976 Delimitation were retained and 36 seats were added to the 9 provinces at the rate of 4 seats per province without any consideration for the population or land area. A further number of 29 seats were added on the national PR, thus making the total membership of parliament 225.

The SLMC has taken into consideration the reaction of different sections of political opinion in this country and has come to the following conclusions.

- 1) The membership of future Parliaments should reflect the National ethnic composition. Therefore the territorial constituencies should be created in such a manner as to achieve this objective.

2) One half of the members of Parliament should come from territorial constituencies elected on a *first-pass-the-post* system (FPP) and the other 1/2 should be on the basis of the proportion of the votes received by respective parties/groups at national PR.

3) In keeping with the tenor of the PA manifesto, the German System of allocating seats should be followed.

I. Each voter be entitled to two votes. The 1st ballot will be used to indicate his or her choice of candidate to represent his or her territorial constituency.

II. The 2nd ballot will enable the voter to indicate his or her choice of the party for the purpose of representing him or her in matters of national policy.

III. The Commissioner of election will determine the total entitlement of seats in Parliament of individual parties/ groups based on the composition of the 2nd ballot at National Level. From that entitlement the Election Commissioner will deduct the total number of seats secured by the parties at individual constituencies on the basis of the first ballot.

IV. The political party/group concerned, on the direction of the Election Commissioner will nominate names of candidates from the National PR list to fill only the remaining number of seats to which that party is entitled.

4) The SLMC favours the reduction of the size of Parliament. However, we suggest that the total ~~number of seats be 220, of which 110 shall be~~ elected from 90 territorial constituencies on FPP and the balance 110 on National PR.

5) The SLMC will not hesitate to support the further reduction of the size of parliament provided the principle of 50 - 50 division between the territorial representation and national representation is maintained. The said 90 territorial Constituencies can be achieved by retaining the boundaries and areas of the present 160 territorial constituencies with the adjacent constituencies joined as far as possible.

The 90 territorial constituencies will consist of 75 one member constituencies, 10 two member constituencies and 5 three member constituencies.

The 220 seats in parliament should be allocated as follows:

<u>Ethnic Group</u>	<u>%</u>	<u>Seats/EPF</u>	<u>Seats/NPR</u>	<u>Total</u>
Sinhalese	74	82	82	164
Tamils	12	14	14	28
Muslims	08	08	08	16
Indian Tamils	06	06	06	12
Total	100	110	110	220

6) The SLMC will be opposed to the holding of a General Election which does not precede the appointment of a new Delimitation Commission. In accordance with the proposed electorate changes, the Delimitation Commission should also be empowered to create multi-member constituencies and smaller electorates so as to ensure the legitimate share of representation of minorities and other substantial concentration of persons united by a community of interest such as race, religion etc.

7) The SLMC will support any electoral reform that will strengthen the independence of elected members of Parliament, which will include the right to vote against the mandate of the party. However, the SLMC requires that after the member has exercised the right to vote against the party, he/she should forfeit the seat in Parliament and a bye-election should follow. The SLMC is of the firm view that in so far as the members elected on Pro-

portional Representation are concerned, the independence of the party is paramount and should take precedence over the freedom of the individual members.

4.Fundamental Rights

The SLMC vehemently opposes the inclusion of any Constitutional provision under the chapter of Fundamental Rights, including the right to judicial review of legislation which will in any way question the supremacy of the Muslim Personal Law.

Sgd. M.H.M. Asraff MP.
National Leader - SLMC

Sgd. Rauf Hackeem M.P.
General Secretary - SLMC

Sgd. M.I.M. Mohideen
National Co-ordinating Secretary - SLMC

GENERAL ELECTIONS - 2000

Electoral District	Sts	Regd. Votes	Valid Votes (Forcast)	Cut Off	Muslim Vld Vts.
Cmbo	20	1385547	840951	42048	75959
		100.00%	60.70%	5.00%	7.60%
G'paha	18	1253416	805250	40263	34140
		100.00	64.20%	5.00%	3.60%
K'tara	10	697656	464798	232240	37496
		100.00%	66.60%	5.00%	6.90%
Kandy	12	812478	541175	27059	63920
		100.00%	66.60	5.00%	10.20%
Matale	05	292652	192566	9628	14821
		100.00%	65.80%	5.00%	6.70
N'Eliya	07	405414	281056	14053	7283
		100.00%	69.09%	5.00%	2.60%
Galle	10	678509	477950	23898	13383
		100.00%	70.44%	5.00%	2.80%
Matara	08	524651	349909	17495	9098
		100.00%	66.69%	5.00%	2.60%
Ham'tota	07	360026	240446	12022	7290
		100.00%	66.79%	5.00%	2.80%
K'negala	15	1007410	756337	57817	34792
		100.00%	75.07%	5.00%	4.60%
P'lam	08	412474	292485	14624	31003
		100.00%	70.90%	5.00%	10.60%
A'pura	08	472661	304737	15237	21630
		100.00%	64.47%	5.00%	7.10%

Electoral District	Sts	Regd. Votes	Valid Votes (Forcast)	Cut Off	Muslim Vld Vts.
P'ruwa	05	229434	153218	7660	11645
		100.00%	66.78%	5.00%	7.60%
Badulla	08	475558	328168	16408	13783
		100.00%	69.00%	5.00%	4.20%
Jaffna	09	622331	373399	18670	7468
		100.00%	60.00%	5.00%	2.00%
Vanni	06	213111	149178	7459	20587
		100.00%	70%	5.00%	13.80%
B'Calo	05	275485	206614	10331	50827
		100.00%	75.00%	5.00%	24.60%
Dig'mulla	07	352537	272053	13603	110998
		100.00%	77.17%	5.00%	40.80%
T'malee	04	206884	134459	6723	44640
		100.00%	65.15%	5.00%	33.20%
M'gala	05	237935	156409	7820	3285
		100.00%	65.74%	5.00%	21.10%
R'pura	10	609655	416489	20824	6664
		100.00%	68.31%	5.00%	1.60%
K'galle	09	545238	357240	17862	17148
		100.00%	65.52%	5.00%	4.80%
Total	196				

**இலங்கை-இந்திய உடன்படிக்கையினால்
(தற்காலிகமாக) ஒன்றிணைந்த
வடக்கு, கிழக்கு மாநிலத்தில்
தமிழ் போராளிகளின் அத்துமீறல்களும்
அவர்கள் நடத்தி முடித்த
மாகாணசபைத் தேர்தலும்**

எம்.ஐ.எம். முஹ்யத்தீன்

இலங்கை-இந்திய உடன்படிக்கையினால்
(தற்காலிகமாக) ஒன்றிணைந்த
வடக்கு, கிழக்கு மாநிலத்தில்
தமிழ் போராளிகளின் அத்துமீறல்களும் அவர்கள்
நடத்தி முடித்த மாகாணசபைத் தேர்தலும்

பதிப்பு : 25 ஜனவரி 1999

ஆசிரியர் : எம்.ஐ.எம்.முஹியத்தீன்

உரிமைகள் : அனைத்தும் ஆசிரியருக்கே

வெளியீடு : எம்.ஐ.எம்.பதிப்பகம்
57, நொறிஸ் கனல் றோட்டு
கொழும்பு - 10
ஸ்ரீலங்கா.

**இலங்கை - இந்திய உடன்படிக்கையினால்
(தற்காலிகமாக) ஒன்றிணைந்த வடக்கு, கிழக்கு
மாநிலத்தில் தமிழ் போராளிகளின் அத்துமீறல்களும் அவர்கள்
நடத்தி முடித்த மாகாணசபைத் தேர்தலும்**

இலங்கையின் இனப்பிரச்சினைக்கும் அதனைத் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட வன்செயல்களுக்கும் தீர்வுகாணும் அவசியத்தையும், இலங்கையில் வாழும் சகல இன மக்களின் பாதுகாப்பு, நல்வாழ்வு, செழிப்பு ஆகியவற்றையும் கருத்தில் கொண்டு 29-07-1987 இல் இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கை ஏற்பட்டது.

இலங்கையின் ஐக்கியம், இறைமை, பிரதேச ஒருமைப்பாட்டினைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்தோடு சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் (சோனகர்) பறங்கியர் ஆகிய பல இன மக்கள்வாழும் பல மொழி பேசும் ஒரு நாடாக இலங்கை ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டு ஒவ்வொரு இனமக்களும் அக்கறையோடு பேணிப் பாதுகாக்க வேண்டிய தனித்துவமான கலாசாரத்தையும், மொழியையும் கொண்டுள்ளவர்கள் என்பதும் அங்கீகரிக்கப் பட்டுள்ளது. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ் பேசும் மக்களின் வரலாற்று வசிப்பிடம் என்றும் இவர்கள் எக்காலத்திலும் மற்ற இனமக்களோடு இங்கு சேர்ந்து வாழ்ந்து வந்திருக்கிறார்கள் என்பதும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் ஐக்கியத்தையும் இறைமையையும் பிரதேச ஒருமைப்பாட்டினையும் பலப்படுத்தக்கூடிய சக்திகளை வலுப்படுத்துவதையும் அதன் பல்லின, பல மொழி பலசமய மக்கள் வாழும் பன்முகத்தன்மையைப் பாதுகாத்து இங்கு எல்லாப் பிரஜைகளும் சமத்துவமாகவும், பாதுகாப்பாகவும், சௌஜன்யமாகச் சீரும் சிறப்போடு அவரவர் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்து வாழவேண்டும் என்பதையும் கருத்திற் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட உடன்படிக்கை, குறிப்பிட்ட திகதியில் இந்தியப் பிரதமர் திரு ராஜீவ் காந்தியாலும் இலங்கை சனாதிபதி திரு. ஜே.ஆர்.ஜயவர்தனவாலும் கைச்சாத்திடப்பட்டது.

மாகாணசபை ஏற்படுத்தல், மாகாணங்களை ஒன்றிணைத்தல், மாகாண சபைகளுக்கான தேர்தல்கள், கிழக்கு மாகாணத்தில் நடத்த வேண்டிய உத்தேச சர்வஜன வாக்கெடுப்பு, அரசகரும மொழிச் சட்ட அமுலாக்கங்கள் ஆகிய சம்பந்தமான பிரேரணைகளை நடைமுறைப்படுத்த இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் சட்டம் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்றும் இவ்வுடன்படிக்கையில் முக்கியமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

1987 ஆகஸ்ட் 15 இல் அவசரகாலத்தை நீக்குதல், இலங்கை இராணுவத்தையும், பாதுகாப்புப் படையினரையும் முகாம்களுக்குள் கட்டுப்படுத்தல், 2.10 வது பந்தியில் குறிப்பிட்டபடி வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் நடைமுறைப்படுத்தல், பொது மன்னிப்பு வழங்கல் மற்றும் இலங்கைத் துறைமுகங்கள் எவ்வாறு உபயோகிக்கப்பட வேண்டும் என்று தீர்மானிப்பது போன்ற பிரேரணைகளை இலங்கை சனாதிபதி தனக்குள்ள நிறைவேற்று அதிகாரங்களைக் கொண்டு நடைமுறைப்படுத்தவேண்டும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது.

பாராளுமன்றத்தால் நிறைவேற்றப்பட்ட 1987ஆம் ஆண்டின் 42ஆம் இலக்க மாகாண சபைகள் சட்டத்தில் 37(1)வது பிரிவில் இடைக்கால ஏற்பாடுகள் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில், உட்பிரிவு (அ)வில் அடுத்து அமைந்த இரண்டு அல்லது மூன்று மாகாணங்கள் தற்காலிக இணைப்பு பற்றி சனாதிபதி பிரகடப்படுத்த வேண்டும் என்றும் உட்பிரிவு (ஆ)வில் ஜனாதிபதியவர்கள் தனி நாடொன்றைத் தாபிப்பதையே தம்முடைய குறிக்கோளாகக் கொண்ட பயங்கரவாத தீவிரவாத அல்லது வேறு குழுக்களினால் 1987 ஜூலை 29ம் திகதியன்று வைத்திருக்கப்பட்டிருந்த அல்லது அவர்களின் கீழிருந்த படைக்கலங்கள், வெடிமருந்து, ஆயுதங்கள், வெடி பொருட்கள் அத்துடன் வேறு இராணுவ உபகரணங்கள் ஆகியவை, இலங்கை அரசாங்கத்திடம் அல்லது அதனால் நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு விட்டனவென்றும், அத்துடன் சொல்லப்பட்ட

மாகாணங்களில் அத்தகைய குழுக்களினால் போர் நடவடிக்கைகளும் வேறு வன்செயல்களும் நிறுத்தப்பட்டு விட்டனவென்றும் அவர் தம்மைத் திருப்திப்படுத்தினால் ஒழிய (1) (அ) என்னும் உட்பிரிவில் உள்ள ஏற்பாடுகள் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு ஏற்புடையனவாகும் என்று வெளிப்படுத்திப் பிரகடனம் ஒன்றை ஆக்குதல் ஆகாது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படியான ஒரு தடையை இலங்கை ஜனாதிபதிக்கு ஏற்படுத்த இலங்கை - இந்தியா உடன்படிக்கையில் உள்ள சில முக்கியமான அடிப்படைச் சரத்துக்களே வலுவான காரணிகளாகும்.

உடன்படிக்கையின் 2.8ஆம் பிரிவில் மாகாண சபைத் தேர்தல் அடுத்து வரும் மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் (1987 ஒக்டோபர் 31க்கு முன்னர்) எப்படியாவது 1987 டிசம்பர் 31க்கு முன்பதாக நடத்தப்பட வேண்டும் என்றும் 2.9ஆம் பிரிவில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் அவசரகாலச் சட்டம் 1987 ஆகஸ்ட் 15ஆம் திகதி நீக்கப்படும் என்றும். உடன்படிக்கை கைச்சாத்திட்டு 48 மணித்தியாலங்களில் (1987) ஜூலை 31ஆம் திகதியளவில் வன்செயல் நிறுத்தம் அமுலுக்கு வரும் என்றும் போராளிக் குழுக்கள் தற்போது வைத்திருக்கும் சகல ஆயுதங்களும் ஏற்கனவே ஒழுங்கு செய்தபடி அரசாங்கத்தால் நியமிக்கப்படும் அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறப்படுகிறது.

ஆனால் இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கையில் மேற்கூறப்பட்ட எதுவுமே நடைபெறவில்லை. தமிழீழ விடுதலைப்புலிகள் உடன்படிக்கையை முற்றாக நிராகரித்து தங்கள் போராட்டத்தை வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் மிகவும் உக்கிரப்படுத்தினர். மற்றப் போராளிக் குழுக்கள் 20 சதவிகித ஆயுதங்களைக் கூடக் கையளிக்கவில்லை என்பதை இலங்கை ஜனாதிபதியும் இந்தியப் பிரதமரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அவசரகாலச் சட்டம் குறிப்பிட்டபடி 1987 ஆகஸ்ட் 15ஆம் திகதி நீக்கப்படவில்லை.

1987 செப்டெம்பர் 3ஆம் திகதி மூதூர் ஏ.ஐ.ஏ. ஜனாப் ஹப் முஹம்மது தமிழ்ப் போராளிகளால் கொல்லப்பட்டார். இதைத் தொடர்ந்து அங்கு முஸ்லிம்களுக்கும் தமிழருக்கும் இடையில் இனக்கலவரம் ஏற்பட்டது.

1987 செப்டெம்பர் 10ஆம் திகதி கல்முனையில் ஆயுதம் தாங்கிய போராளிகளும் இந்திய இராணுவத்தினரும் முஸ்லிம்களைத் தாக்கினர். பலர் கொல்லப்பட்டனர் ஏழு கோடி ரூபாவுக்கும் கூடுதலான முஸ்லிம்களின் சொத்துக்கள் சூறையாடப்பட்டன.

1987 ஒக்டோபர் 12ஆம் திகதி மூதூரில் முஸ்லிம்கள் தமிழ் போராளிகளாலும் இந்திய இராணுவத்தினராலும் தாக்கப்பட்டு அனாதைகளாக வந்தவர்களைப் பராமரித்துக் கொண்டிருந்த மூதூர் முன்னாள் எம்.பி. அப்துல் மஜீத் பயங்கரவாதிகளால் 1987 நவம்பர் 13ஆம் திகதி சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். 1987 டிசம்பர் 2ஆம் திகதி ஓட்டமாவடியில் தமிழ் போராளிகளும், இந்திய இராணுவத்தினரும் கூட்டாக நடத்திய தாக்குதலில் 26 முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டனர். முஸ்லிம் பெண்கள் கற்பழிக்கப்பட்டனர். 200 மேற்பட்ட முஸ்லிம்கள் காணாமற்போயினர். தமிழ் போராளிகளின் அட்டகாசத்துக்குப் பயந்து 14,000 முஸ்லிம்கள் சிங்களப் பகுதிக்கு - பொலனறுவைக்கு அகதிகளாக ஓடி ஒழிந்தனர்.

40,000 முஸ்லிம்களின் குடியிருப்பு, வீடுவாசல்கள் காத்தான் குடியில் 1987 டிசம்பர் 30ம் திகதி தமிழ்ப்பயங்கரவாதிகளாலும் இந்திய இராணுவத்தினராலும் தாக்கப்பட்டு 60 முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டனர், 300க்கு மேற்பட்டோர் காயமுற்றனர், 20 கோடி ரூபாவுக்கும் கூடுதலான முஸ்லிம்களின் சொத்துக்கள் நாசமாக்கப்பட்டுச் சூறையாடப்பட்டன. காத்தான்குடித்தாக்குதல் இரண்டே இரண்டு நாட்கள் தான் நடந்தபோதும் ஆயுதம் ஏந்திய தமிழ் போராழிகள் காத்தான்

குடிமக்களை இந்திய அமைதிப்படை உதவியோடு 1988 ஜனவரி 8வது நாள்வரை பணயக்கைதிகளாக்கிப் பழிவாங்கினர், முஸ்லிம்களைக் கொடுமைப்படுத்தினர். இந்திய இராணுவத்தினராலும் ஆயுதம் தாங்கிய தமிழ் போராழிகளாலும் 1987 முடிவில் வடகிழக்கு மாகாணத்தில் அனாதைகளாக்கப்பட்ட முஸ்லிம்கள் எண்ணிக்கை ஏறக்குறைய 94,200.

வடகிழக்கு மாகாணங்களில் முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக நடைபெற்றுவரும் வன்செயல்கள் தமிழ் போராளிகளாலும் இந்திய இராணுவத்தினராலும் திட்டமிட்டு நடாத்தப்படும் ஒரு பயங்கரச்சதி என உணர்ந்த முஸ்லிம்கள் கலாநிதி பதியுத்தீன் மஹ்மூத், டாக்டர் எம்.சி.எம்.கலீல் போன்றோரும் கிழக்கு மாகாண முஸ்லிம் பிரதிநிதிகளும் முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜயவர்தனா அவர்களைச் சந்தித்து உடனே வடகிழக்கு முஸ்லிம்களுக்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கும்படி வேண்டினர். முன்னாள் ஜனாதிபதி முஸ்லிம்களைப் பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டார். அவரை முஸ்லிம் தூதுக்குழு சந்தித்த சில தினங்களில்தான் காத்தான்குடி தாக்கப்பட்டது. அந்தத்தூதுக்குழுவில் சென்ற ஓட்டமாவடி முஸ்லிம் பெரியார் ஜனாபி சி.எம்.எம்.புஹாரியும் இந்திய இராணுவத்தினரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். முஸ்லிம்களுக்கு எதிராக வடகிழக்கு மாகாணத்தில் அடிக்கடி பயங்கர நடவடிக்கைகளில் தமிழ்ப்போராளிகளும் இந்திய இராணுவமும் நேரடியாக சம்பந்தப்பட்டிருப்பதும் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி அரசாங்கம் முஸ்லிம்கள் நலனில் எதுவித அக்கறையும் இல்லாமல் நடந்து கொண்டதும் இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கையிலும் வடகிழக்கு ஒன்றிணைந்த மாகாண சபையிலும் படிப்படியாக வடகிழக்கு முஸ்லிம்களுக்குப் பலத்த சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில்தான் இலங்கையில் உள்ள 82% மக்களின் விருப்பத்துக்கு மாறாகவும் குறிப்பாகக் கிழக்கு மாகாணப் பெரும்பான்மை மக்களின் உரிமைகளை உடைத் தெறியும் வகையில் 1988 செப்டம்பர் 2ஆம் திகதி முன்னாள் ஜனாதிபதி

ஜே.ஆர்.ஜயவர்தனா அவர்கள் அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் அவருக்கிருந்த அதிகாரத்தைக் கொண்டு பொது மக்கள் பாதுகாப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கை 2.9 - 2.7 பிரிவுகளின் அடிப்படை நோக்கத்தையே தலைகீழாக மாற்றும் வகையில் 1987ஆம் ஆண்டு 42வது மாகாண சபை சட்டத்தின் 37(1)ஆ. உட்பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ள 'போராளிகள் வன்செயலைப் பூரணமாக நிறுத்தி எல்லா ஆயுதங்களையும் கையளிக்காதவரை சனாதிபதியானவர் கிழக்கு மாகாணத்தை வடமாகாணத்தோடு சமநாலிகமாக இணைக்கக்கூடாது என்ற அதிமுக்கிய கட்டுப்பாட்டை நக்கிவிட்டார். இதனால் கிழக்கு மாகாணத்தில் உள்ள 33 சதவிகிதமான முஸ்லிம்கள் அரசியல் அந்தஸ்த்து மிகவும் கீழ்தரமாக குறைக்கப்பட்டு 70 சதவிகிதம் தமிழர் பெரும்பான்மையைக் கொண்ட வடகிழக்கு மாகாணத்தில் வெறும் அரசியல் சமூக அடிமைகளாக முஸ்லிம்கள் ஒதுக்கித் தள்ளப்பட்டனர்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் தவிசாளராகவிருந்த அகில இலங்கை முஸ்லிம் லீக் தலைவர் டாக்டர் எம்.சீ.எம்.கலீல் அமைச்சர்களான எம்.எச்.முஹம்மத், ஏ.சீ.எஸ். ஹமீத் பாக்கீர் மரைக்கார், ஏ.ஆர்.எம்.மன்கூர், எம்.ஏ.அப்துல் மஜீட், உதுமாலெப்பை, மஹ்ரூப், ரிஸ்வி சின்னலெப்பை ஆகியோரால் எதுவுமே செய்யமுடியவில்லை.

ஜனாதிபதியின் பிரகடனத்தைத் தொடர்ந்து வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தற்காலிக இணைப்பு 1988 செப்டம்பர் 7ஆம் திகதி அறிவிக்கப்பட்டது, செப்டம்பர் 19 ஆம் திகதி தேர்தல் அறிவிக்கப்பட்டு, ஒக்டோபர் 10ஆம் திகதி தேர்தல் ஆணையாளரால் நியமனப்பத்திரங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டன. தேர்தல் 1988 நவம்பர் 19ம் திகதி நடைபெறும் என்று அறிவிக்கப்பட்டது.

இலங்கை இந்திய உடன்படிக்கையின் 2.17வது பந்தியில் 'ஒப்பந்தத்தில் கூறப்பட்ட தேர்தல் நடைமுறைகளில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் உள்ள சகல இன வாக்காளர்களும்

சுதந்திரமாகவும் பூரணமாகவும் நியாயமான முறையில் தேர்தலில் பங்கு பற்றுவதை இலங்கை அரசாங்கம் உறுதிப்படுத்தும் என்றும் இவ்விவகாரத்தில் இந்திய அரசாங்கம் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு பூரண ஒத்துழைப்பை வழங்கும் என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது. 1988 நொவம்பர் 19ம் திகதி சனிக்கிழமை, வடகிழக்கு மாகாணசபைக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் தேர்தல் நடைபெறுவதற்குச் சற்று முன்பதாக அந்த வாரத்தில் கிழக்கு மாகாணத்தில் நிலைமை எப்படி இருந்தது என்பதை 1988 நொவம்பர் 14ம் திகதி திங்கட்கிழமை மகா கனம் பொருந்திய சனாதிபதியவர்களுக்கு திரு.கே.டபிள்யூ.தேவனாயகம் கல்குடா எம்.பி. உள்நாட்டு அமைச்சர், திரு.சி.இராசதுரை, மட்டக்களப்பு முதலாவது எம்.பி.பிரதேச அபிவிருத்தி, ஹிந்துமத கலாச்சார அமைச்சர், திருமதி ஆர்.பத்மநாதன், பொத்துவில் இரண்டாவது எம்.பி. மட்டக்களப்பு மாவட்ட மந்திரி, ஜனாப் அப்துல் மஜீத் சம்மாந்துறை எம்.பி. பிரதித்தபால் அமைச்சர், ஜனாப் உதுமாஸெப்பை, பொத்துவில் முதலாவது எம்.பி.ஜனாப் மன்கூர், கல்முனை எம்.பி.முல்லைத்தீவு மாவட்டமந்திரி, ஜனாப் றிஸ்வி சின்னலெவ்வை, மட்டக்களப்பு இரண்டாவது எம்.பி. ஆகியோர் கைச்சாத்திட்டு அனுப்பிய கடிதத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது.

‘வாக்காளர்கள் தமது தெரிவைச் சுதந்திரமாகவும் விரும்பியபடியும் அவர்களது வாக்குச் சீட்டுக்களில் குறிப்பிட்டுத் தெரிவிக்க முடியாத சீர்கேடான நிலைக்குக் கிழக்கு மாகாணம் தீவிரமாக மோசமடைந்து போய்க்கொண்டிருக்கிறது. நிறைய ஆயுதங்களை வைத்துக் கொண்டு இ.பி.ஆர்.எல்.எப். எல்லா இடங்களிலும் பலாத்காரமாகக் காரியாலயங்களை நிறுவுகின்றனர். கல்முனைப்பகுதியில் மக்களை மிரட்டி அச்சுறுத்துகின்றனர். அவர்களை எதிர்த்த ஐவர் சென்ற சனிக்கிழமை காலையில் துப்பாக்கியால் சுடப்பட்டுள்ளனர். மட்டக்களப்பு மாவட்ட மந்திரியின் கந்தோரையும் வீட்டையும் உடைத்து உட்கொண்டு இந்தக் கட்டிடத்தைப் பலவந்தமாகக் கைப்பற்றி அவர்களது தலைமைக் காரியாலயமாகப் பாவிக்கின்றனர். இ.பி.ஆர்.எல்.எக் கு வாக்களிக்காமல் எதிர்த்து வாக்களித்தவர்கள் அனைவரும் 20ஆம்

திகதி மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலிருந்து விரட்டியடிக்கப்படுவர் என்று தாங்கள் அச்சுறுத்தப்படுவதாக எமது ஆதரவாளர்களிடமிருந்து தொலைபேசிகள் மூலம் ஏகப்பட்ட முறைப்பாடுகள் வந்துகுவிகின்றன. சம்மாந்துறையில் மக்கள் கடத்தப்படுகின்றனர். தேர்தலில் பாவிப்பதற்கு வாகனங்கள், உளவு இயந்திரங்கள், மோட்டார் சைக்கிள்கள் பலவந்தமாக அபகரிக்கப்படுவதால் மக்கள் பெரிதும் கலவரமும் பீதியும் அடைந்துள்ளனர்.

இ.பி.ஆர்.எல்.எப் முஸ்லிம்காங்கிரசுக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்கின்றனர். அதற்காக முஸ்லிம் பகுதிகளுக்கு வந்து அவர்களின் வாகனங்களைப் பலவந்தமாகக் கடத்திச் சென்று உபயோகிக்கின்றனர். மட்டக்களப்பு முந்நாள் எம்.பி.பரித் மீராலெப்பையின் கயிம் பெண்ணையும் பிள்ளைகளையும் துன்புறுத்தி வீட்டையும் சூறையாடிச் சென்றுவிட்டனர். இப்படியான அட்டுழியங்களால் இனக்கலவரங்கள் நிச்சயம் ஏற்படும். போராளிகளின் மூன்று நட்சத்திரக் கூட்டமும் இந்திய அமைதிப்படையும் சென்று மாளிகைக் காட்டிலுள்ள முஸ்லிம்களைத் தாக்கியதை இந்திய இராணுவக் கொமன்ட்ரே ஏற்றுக் கொண்டு மூன்று நட்சத்திரக் கூட்டம் இப்படி நடந்து கொள்வார்கள் என்று தான் ஒரு போதும் எதிர்பார்க்கவில்லை என்று கூறியுள்ளார். தேர்தலில் பங்குபற்றுவதற்குத் தகுதியுள்ளவர்கள் என்று இவர்களை நாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டாலும் இவர்கள் பயங்கரவாதிகள் என்பதனாலேயே இப்படியெல்லாம் நடக்கின்றது.

இப்படியான படுமோசமான பயங்கரச் சூழ்நிலையில் மக்கள் தங்கள் வாக்குகளை அச்சமின்றிக் கொடுக்கக்கூடிய ஜனநாயகரீதியான சுதந்திரமான ஒரு தேர்தல் நடத்துவது சாத்தியமில்லை. ஆகவே தேர்தல் ஆணையாளர் அவருக்கு வேண்டிய உத்தியோகத்தவர்களை இந்தப்பிரதேசத்துக்கு வெளியே யிருந்துதான் இறக்குமதி செய்கிறார் என்ற காரணங்களுக்காகத் தயவுசெய்து இந்தத் தேர்தலை ஒத்திவைக்குமாறு மிகவும் பணிவாக வேண்டுகிறோம்.

பொலிஸ் மாஅதிபர், அரசாங்கம் இத்தேர்தலை நடத்தமுடியாது என்று அறிக்கை சமர்ப்பித்துள்ளார். பாதுகாப்பு அமைச்சின் செயலாளர், வன்செயல் காரணமாக தேர்தல் ஆணையாளருக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் எந்தவொரு தேர்தல்மாவட்டத்திலும் பொறுப்பதிகாரியாகக் கடமைபுரியக்கூடிய தகுதிவாய்ந்த எவரையும் இப்பகுதியிலிருந்து கடமைக்கு எடுக்க முடியாத காரணத்தால் கொழும்பிலிருந்து இறக்குமதி செய்து இராணுவ முகாம்களுக்குள் தங்கி இருந்து வேலை முடிந்ததும் கொழும்புக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். இந்தநிலையில் நீதியான சுதந்திரமான ஜனநாயகமுறையில் ஒரு தேர்தல் நடத்த முடியாது என்பதைக் கூறி இத்தேர்தலை நிலைமை வழமைக்குத் திரும்பும்வரை ஒத்திவைக்கும்படி வேண்டிக் கொள்கிறோம்.

கல்குடாவில் கடத்தப்பட்ட ஐந்து ஐக்கிய தேசியக்கட்சி ஆதரவாளர்கள் பெருந்தொகைப் பணத்தைப் பணயமாகக் கொடுத்து தேர்தலில் பங்கு கொள்ளக்கூடாது என்ற எச்சரிக்கையோடு விடுவிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதற்குப்பின் ஐக்கிய தேசியக்கட்சியின் சார்பில் எவருமே போட்டியிட முன்வரவில்லை. இதனால் இ.பி.ஆர்.எல்.எப் போட்டியின்றித் தெரிவாகக்கூடிய சூழல் ஏற்பட்டுக் கடைசியாகப் பெரும் முயற்சியின் பின்னர் ஐக்கிய தேசியக்கட்சி வேட்பாளர் பட்டியல் செயலாளாரிடம் ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலை தான் 3.30 மணிக்கு ஒப்படைக்கப்பட்டது. சி.தில்லையம்பலம் என்ற ஒரு வேற்பாளர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டார். இந்த இக்கட்டான நிலையில்தான் எமது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி ஆதரவாளர்கள் இத்தேர்தலை எதிர் நோக்குகின்றனர். வாக்காளர்கள் தங்கள் வாக்குகளை அச்சமின்றிச் சுதந்திரமாகவும் நிம்மதியாகவும் கொடுக்கக்கூடிய தேர்தல் ஜனநாயகரீதியில் நடைபெறட்டும். அதுவரை இத்தேர்தலை தயவுசெய்து ஒத்திப்போடுமாறு தங்களை வேண்டிக் கொள்கிறோம். இங்கு நடக்கும் உண்மை நிலையை உங்களுக்கு நேரில் விபரமாகக் கூறுவதற்கு உங்களை நாங்கள் பார்க்க விரும்புகிறோம்' என்று கூறியுள்ளார்கள்.

அன்றைய ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜயவர்த்தன இவர்களின் கோரிக்கையை முற்றாக நிராகரித்த போதும் கூட இந்த அங்கத்தவர்கள் தங்கள் பதவிகளைத் தொடர்ந்தும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தில் வகித்து வந்தனர்.

ஒன்றிணைந்த வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபைக்கு மட்டக்களப்பு, அம்பாரை, திருகோணமலை ஆகிய தேர்தல் மாவட்டங்களில் 1988 நொவம்பர் 19 சனிக்கிழமை நடந்த தேர்தல் 1988ஆம் ஆண்டு 2ஆம் இலக்க மாகாண சபைத்தேர்தல் சட்டப்படி நடத்தப்பட்ட தேர்தல் அல்ல.

சில வேட்பாளர் விண்ணப்பத்திரங்களில் உத்தேச பெயர்களே கொடுக்கப்பட்டிருந்தன. இதனால்தான் தேர்தல் முடிந்ததும் வெற்றி பெற்ற பெயர்களுக்குரிய நபர்களை உயிருடன் ஆஜராக்க முடியாமல் போனதும் திருகோணமலையில் நடந்த சத்தியப் பிரமாணவைபவத்துக்குச் சமூகம் கொடுக்க முடியாமலும் இருந்த தடை.

மாகாணசபைத் தேர்தல் சட்டத்தின் 22வது பிரிவின்படி வாக்கெடுப்பு நிலையங்கள் வாக்காளர்களுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. 25வது பிரிவில் கூறப்பட்டபடி தபால் கந்தோர்கள் தேர்தல் அட்டைகளை உரிய நேரத்தில் வாக்காளர்களுக்கு வினியோகிக்கவில்லை. எதுவித அறிவித்தலும் இன்றி வாக்கெடுப்பு நிலையங்கள் மாற்றப்பட்டதால் வாக்காளர்களுக்குப் பெரும் குழப்பம் ஏற்பட்டது. அனைகமானவர்களுக்கு எங்கு போவதென்று தெரியாததால் வாக்குக் கொடுக்கப் போகவே இல்லை.

27வது பிரிவிற் கூறப்பட்டபடி தகுமான அளவு உத்தியோகத்தரும் வசதிகளும் வாக்கெடுப்பு நிலையங்களில் இருக்கவில்லை. இதனால் வாக்காளர் இடாப்பு சரியாகக் குறிப்பிடப்படவில்லை. சட்டத்தில் கூறியபடி அழிக்க முடியாதமை விரல்களில் பூசுதல் போன்ற கட்டாய கடமைகள் சரிவர

நடைபெறவில்லை. 33வது பிரிவிற்கு மாறாக ஆயுதம் தாங்கிய இந்திய இராணுவத்தினர் வாக்கெடுப்பு நிலையத்தில் நிலை கொண்டு தேர்தல்வேலைகளைக் கவனித்தனர். 35வது பிரிவில் வாக்குச் சீட்டுகள் வாக்காளர்களுக்கு தேர்தல் நிலையத் தலைவர் அல்லது அவரின் அங்கீகாரம் பெற்ற ஒருவரால் கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் சட்டத்துக்கு மாறாக ஆயுதம் தாங்கிய இந்திய இராணுவத்தினரே வாக்குச் சீட்டுகளைப் பங்கிட்டனர்.

31வது பிரிவில் கூறப்பட்டிருப்பது போல் ஒவ்வொரு வாக்கெடுப்பு நிலையங்களும் காலை 7.00 மணிக்கு ஆரம்பிக்கப்பட்டு பிற்பகல் 4.00 மணிக்கு மூடப்படவேண்டும் ஆனால் எத்தனையோ வாக்கெடுப்பு நிலையங்கள் காலை 11.00 மணிக்குப் பின்பு தான் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. பின்பு சட்ட விரோதமாக வாக்கெடுப்பு நிலையங்கள் இரவு 7.00 மணியளவிலேயே மூடப்பட்டன.

66 (9) பிரிவுக்கு மாறாக ஆயுதம் தாங்கிய போராளிகளும் இந்திய இராணுவத்தினரும் தேர்தலில் போட்டியிட்ட கட்சிக்காரர்களும் பலவந்தமாக வாக்குச் சீட்டுகளை வாக்கெடுப்பு நிலையங்களுக்கு வெளியில் கொண்டு வந்து வெளியில் நின்றவர்களையும் சேர்த்துக் கொண்டு தங்களால் இயன்ற அளவு வாக்குச் சீட்டுகளை அடையாளம் போட்டு அள்ளிக் கொண்டு போய் பெட்டியில் போட்டனர். இதனால்தான் வாக்குச் சீட்டுகள் எண்ணும் போது, வாக்குச் சீட்டுகளுடன் அடிக்கட்டைகளும் சேர்ந்து இருந்தது. இதுபற்றி வாக்கெடுப்பு நிலைய உயர் அதிகாரிகள் தேர்தல் ஆணையாளருக்குத் தங்கள் அறிகையில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றனர். வாக்குப் பெட்டிகளைத் திறந்து எண்ணியபோது பெட்டிகளுக்குள் இருந்தவாக்குச் சீட்டுகள், அந்த நிலையத்துக்குப் பதிவான வாக்காளர்களைவிடவும் கூடுதலாகவும் வாக்குச் சீட்டுகளுடன் அடிக்கட்டைகளை ஒப்பிட முடியாமலும் இருந்தன.

வடகிழக்கு மாகாணங்களின் மாகாண சபைக்கு வடமாகாணத்துக்குத் தெரிவு செய்துள்ளதாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட உறுப்பினர்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு.

யாழ்ப்பாண மாவட்டம்: 1. கே.பிரமச்சந்திரன் 2. கே.இரவீந்திரன், 3. பீ.இராமலிங்கம் 4. எஸ்.யோகராஜா. 5. எஸ்.ஜெயந்திரன் 6. எம்.ஆர்.குலதீபன் 7. எஸ்.சிவகுமார், 8. பன்னீர் செல்வம், 9. என்.கமலாகரன், 10. எஸ்.விவேகானந்தன், 11. ரீ.ஜோசப், 12. எஸ்.மகேந்திரன், 13. வீ.வசீகரன், 14. எம்.ரவிசங்கர், 15. டி.ஆர்.அன்ரன், 16. பீ.தங்கராஜா, 17. பீ.லோகேஸ்வரன் 18. பீ.பிரபாகரன், 19. ஏ.ரவீந்திரன்.

மன்னார் மாவட்டம்: 1. ஏ.எமலியானுபிள்ளை 2. ரீ.லிங்கேஸ்வரன், 3. ஏ.அருண் ராஜ்சேகர், 4. எம்.மீரா முகைதீன், 5. கே.கனதாஸ்

வவுனியா மாவட்டம்: 1. ஜம்பிள்ளையசோதரன், 2. சின்னையா சிவபாலராஜா, 3. வைரவன் பொன்னுத்துரை தம்பிப்பிள்ளை குருநாதன்

முல்லைத்தீவு மாவட்டம்: 1. பெரியகோடி சூரியமூர்த்தி, 2. ஜே.எம்.பி.ஜெயசீலன், 3. கரனேலிஸ் தயானந்த 4. சண்முகம் சிவானந்தம், 5. இரத்தினசிங்கம் மகேந்திரன்.

கிளிநொச்சி மாவட்டம்: 1. அஞ்ஜலோ ஜோசப், 2. பாக்கியநாதன் இராஜரத்னம், 3. கறுப்பையா பிரான்சிஸ் ஜோசப்.

1988 நொவம்பர் 19ம் திகதி கிழக்கு மாகாணத்தில் நடந்த தேர்தலின்படி வடக்கு கிழக்கு மாகாண சபைக்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்ட பெயர்கள் பின்வருமாறு:

மட்டக்களப்பு மாவட்டம்: 1. பெரியதம்பி கிருபாகரன், 2. செல்லத்தம்பி கணேச மூர்த்தி, 3. கனகரத்தினம் வினாயகமூர்த்தி, 4. நாகராசா

நேசராச, 5. கதிர்காமர் குமாரகுரு, 6. இராசையா கோபத ராஜா, 7. செபரத்தினம் புஸ்பராஜா, 8. சிவசுப்பிரமணியம் ருத்ரா, 9. எம்.லப்பர்தாஹிர், 10. எம்.ஏ.எம்.ஜே.இக்பால், 11. ஏ.சி.எம்.பாயிஸ்.

அம்பாரை மாவட்டம்: 1. கணபதிப்பிள்ளை சின்னையா, 2. ஞானமுத்து பத்மநாதன், 3. வேல்முருக புவனேந்திரன், 4. காசிப்பிள்ளை மங்கள ராஜா, 5. நிகால் யசேந்தி பக்மீவெல, 6. எச்.மொஹமட் சகரியா, 7. ஏ.எம்.எஸ்.தீர், 8. அப்துல் மஜீட் மொஹமட் ஹுசைன், 9. அப்துல்லத்தீப் மொஹமட் பலீல், 10. செய்யட் மொஹமட் எம்.எச்., 11. எம்.மர்கூக், 12. எம்.ஐ. மொஹமட் ஜவுபர். 13. எம்.என்.எம்.தாஜுதீன் 14. எம்.ரீ.சதீக்

திருக்கோணமலை மாவட்டம்: 1. ஜோர்ஸ் தவராஜா தம்பிராஜா, 2. சொலமன் கிங்ஸ்ஸிலி றொபட், 3. இரத்தினம் திலகராஜா, 4. சித்திரவேல் தயாபரன், 5. லெலி பொன்சேகா பாலிவா, போல் ராஜ் பாலிவா 6. எம்.எம்.ரிசான் 7. அப்துல் மஜீட் மொஹமட் ஜவாட், 8. எம்.ஆர்.ஜலால்தீன் ருமி, 9. எம்.எம்.மொஹமட் வஸீர், 10. எம்.ஜே.எம்.உக்காஸ்

வடமாகாணத்தில் தேல்தல் நடக்கவில்லை. இங்கு அங்கத்தவர்கள் எல்லோரும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமல், இந்திய இராணுவத்தின் 'லிஸ்ட்' படி ஈ.பி.ஆர்.எப், ஈ.என்.டி.எல்.எப். இயக்கங்களில் பொறுக்கி எடுக்கப்பட்டவர்கள்.

இந்தியா - இலங்கை உடன்படிக்கையில் கூறியபடி அவசரகாலம் நீக்கப்படாமல், போராளிகள் ஆயுதங்கள் பூரணமாக ஒப்படைக்காமல், வன்செயல்கள் முற்றாக நீக்கப்படாமல், நீதி, நியாயத்துக்கு முரணாக இலங்கை - இந்திய உடன்படிக்கை 2.9, 2.17 பிரிவுகளுக்கும், மாகாணச் சபைச்சட்டம், மாகாணச் சபைத் தேர்தல் சட்டங்களுக்கும் மாறாகக் கிழக்கு மாகாணத்தில் இந்திய இராணுவத்தால் தேர்தல் நடத்தப்பட்டு வடகிழக்கு மாகாணசபைக்கு அங்கத்தவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

இந்தச் சட்டவிரோத நடவடிக்கையால் ஏற்படுத்தப்பட்ட வடகிழக்கு மாகாணசபையின் முதலமைச்சர், மந்திரிமார், மற்றும் அங்கத்தவர்கள் அரசாங்க வர்த்தமானியில் தேர்தல் ஆணையாளரால் அறிவிக்கப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் அல்ல என்பதை மேலே உள்ள பட்டியலிலிருந்து அறிந்து கொள்ளலாம். மாகாண சபைக்குக் குறுக்கு வழியாக 'சிட்' மூலம் வந்தவர்கள்தான் இவர்கள். இந்தியாவின் கூலிப்படைகள், எடுபிடி வேலையாட்கள். இவர்களுக்கு வடகிழக்கு மக்கள் ஒருக்காலும் வாக்கழிக்கவில்லை.

இலங்கை - இந்தியா உடன்படிக்கையில் கூட வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ் பேசும் மக்களின் வரலாற்று வசிப்பிடம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டவர்கள் இலங்கையில் தமிழர்களும் சோனகரும் தான். அப்படியென்றால் வடக்கு கிழக்கில் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட தமிழருக்கு எவ்வளவு உரிமை உண்டோ அப்படியான உரிமை தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட சோனகருக்கும் வடக்கு கிழக்கு மாகாணத்தில் உண்டு.

இலங்கை சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள் (சோனகர்) பறங்கியர் வாழும் பல இன மக்கள்வாழும், பல மொழி பேசப்படும் ஒரு நாடாக இலங்கை - இந்தியா உடன்படிக்கையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. அது மட்டுமல்லாமல் ஒவ்வொரு இன மக்களும் அக்கறையோடு பேணிப்பாதுகாக்கக்கூடிய தனித்துவமான கலாச்சாரத்தையும் மொழியையும் கொண்டுள்ளார்கள் என்பதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த அடிப்படையில் இலங்கைச் சோனகர் ஒரு அங்கீகரிக்கப்பட்ட இனத்தவர். இலங்கைச் சோனகர்களுக்கு அக்கறையோடு பேணிப்பாதுகாக்கக்கூடிய தனித்துவமான கலாச்சாரமும் மொழியும் உண்டு. வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ் மொழியைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டுள்ள இலங்கைச் சோனகரினதும் வரலாற்று வசிப்பிடமாகும்.

ஆனால் இந்திய இராணுவம் இலங்கை அரசாங்கம், வடகிழக்கு மாகாணசபை என்பன இலங்கை முஸ்லிம்களின் இன உரிமையை பாதுகாக்கத் தவறிவிட்டன.

வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்களில் முஸ்லிம்களுக்கும், தமிழருக்கும் மூதூர், கிண்ணியா, மன்னார், காத்தான்குடி, கல்முனை, அக்கரைப்பற்று, சம்மாந்துறை ஆகிய பகுதிகளில் அடிக்கடி இனக்கலவரம் ஏற்பட்டு வந்திருக்கிறது. இந்திய இராணுவம் வடகிழக்கு மாகாணங்களுக்கு வந்த பின்பு மிகவும் பயங்கரமாக முஸ்லிம்கள் தாக்கப்பட்டிருக்கின்றனர்.

வடகிழக்கு மாகாணசபை அதிகாரத்திற்குட்பட்ட பிரதேசத்தில் தமிழ் பேசும் தமிழருக்கும் முஸ்லிம்களுக்குமிடையில் இனக்கலவரம் ஏற்பட்டால் அதனை உடனே நிறுத்தி ஒற்றுமையையும் சமாதானத்தையும் ஏற்படுத்துவது மாகாணசபை முதல் மந்திரி திருவாளர் வரதராஜ பெருமானினதும் அவரது மந்திரிசபை மற்றும் தமிழ் முஸ்லிம் அங்கத்தவரினதும் மகத்தான கடமை. இந்த விடயத்தை மாகாணசபையின் ஒரு பிரேரணையாகக் கொண்டு தமிழருக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையிலுள்ள குறைநிறைகளைப் பேசி ஏக மனதாகத் தீர்மானம் நிறைவேற்றி சமாதானத்தையும் தமிழ் முஸ்லிம் ஐக்கியத்தையும் அவர்கள் நிலைநாட்டி இருக்க வேண்டும். உண்மையில் இந்தியாவுக்கு வடகிழக்கு தமிழ் முஸ்லிம் மக்களின் ஐக்கியத்திலும் சுபீட்சத்திலும் அக்கறை இருந்திருந்தால் தமது அமைதிகாக்கும் படைகளைக் கூறிக் கொள்ளும் இராணுவத்தைக் கொண்டு சமாதானத்தை உடனே ஏற்படுத்தி இருக்க வேண்டும். இப்படிச் செய்தற்கு கூடுதலாக எந்த அதிகாரப்பகிர்வும் வடகிழக்கு மாகாணசபைக்கு தேவையில்லை. செய்தார்களா? ஏன் செய்யவில்லை? காரணம் முஸ்லிம்களை வடக்கு கிழக்கில் இருந்து அடியோடு விரட்டுவதே இவர்களின் அந்தரங்கத் திட்டம்.

Political Powers by virtue of Numbers have been in the hands of the majority community Sinhalese. This had led to serious discrimination of the minorities - by successive Governments since independence. It is the failure of the Sinhalese majority to recognise and response to the needs and aspiration of the minorities have led to the dis-satisfaction and demand for separation.

Institute : South Eastern University of Sri Lanka

1. Place of Scanning : Main Library, South Eastern University of Sri Lanka

2. Date Scanned : 2018.02.15

3. Name of Digitizing Company : Sanje (Private) Ltd, No 435/16, K
Hokandara North, Arangala, Hoka

4. Scanning Officer

Name : I. W. A. C. J. Chandrasena

Signature : *Chandrasena*

Certification of Scanning

I hereby certify that the scanning of this document was carried out in accordance with the norms and standards of digital scanning accurately, also keeping the original document to be accepted in a court of law.

Certifying

Designation : Acting Librarian

Name : M. M. Mashroofa

Signature : *M. M. Mashroofa*